

V A L S T Y B Ė S
T A R N Y B O S
D E P A R T A M E N T A S

PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJOS

**SUSISTEMINTA TEISMINĖ PRAKTIKA
PAGAL TARNYBINIŲ NUOBAUDŲ RŪŠIS
(papildyta pagal 2021 metų teisminę praktiką)**

2022 m. vasario 15 Nr. 27L-30
Vilnius

Už tarnybinius nusižengimus valstybės tarnautojui gali būti skiriama viena iš šių Valstybės tarnybos įstatyme numatytų tarnybinių nuobaudų: 1) pastaba; 2) papeikimas; 3) griežtas papeikimas; 4) atleidimas iš pareigų (VTĮ 33 str. 3 d.). Kaip yra nurodęs Vyriausiasis administracinis teismas, asmeniui, kuriam taikoma tarnybinė atsakomybė, gali būti taikomos griežtos sankcijos – tarnybinės nuobaudos, netgi atleidimas iš pareigų. Taigi tarnybinei atsakomybei būdingas nubaudimo elementas (2008 m. spalio 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A442–2681/2008).

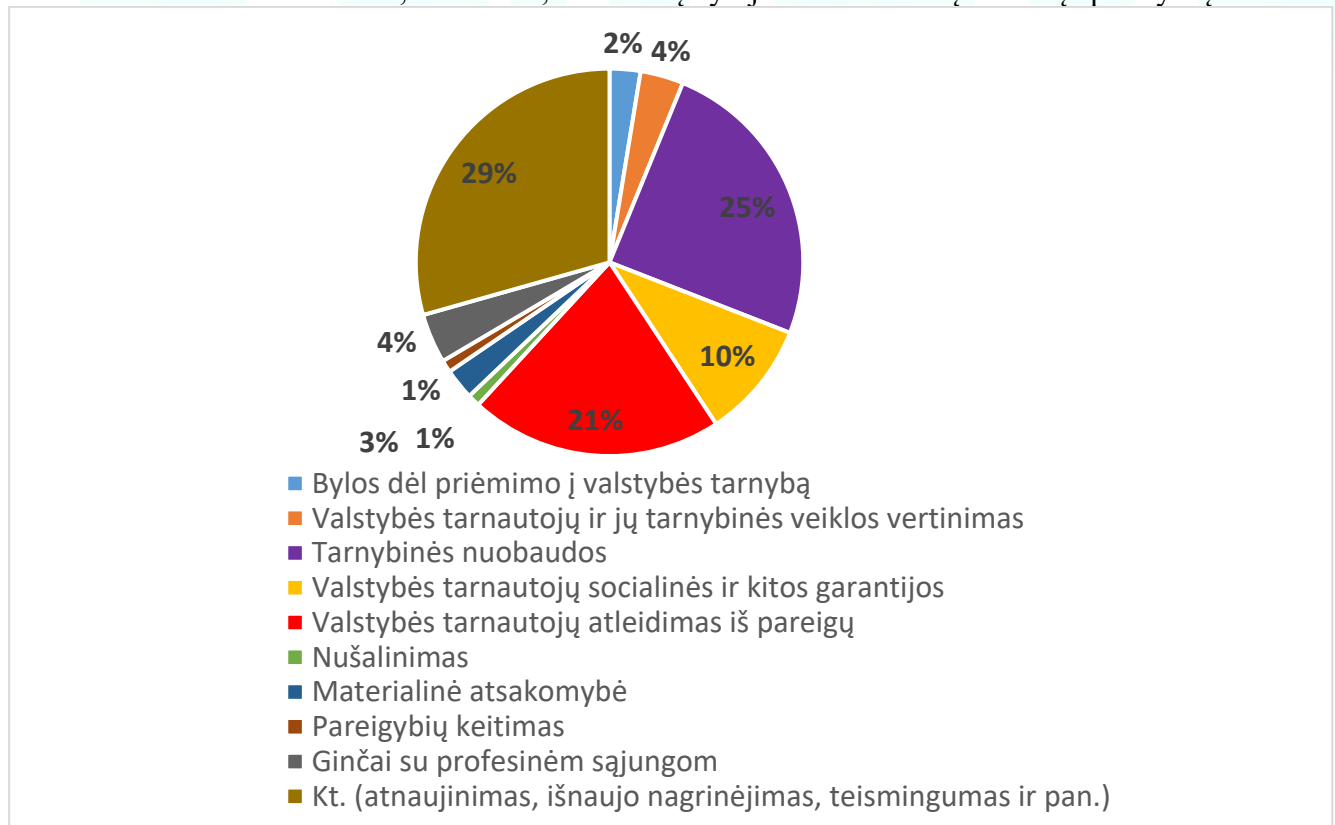
Tarnybinės nuobaudos skyrimas pirmiausiai yra teisinės atsakomybės taikymas. Teisinės atsakomybės neišvengiamumo principas reikalauja, kad pažeidimą padariusiam asmeniui būtų pritaikyta jo nusižengimo sunkumui proporcinga nuobauda (2013 m. vasario 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A492–360/2013).

Tarnybinė nuobauda skiriama atsižvelgiant į kaltę, tarnybinio nusižengimo padarymo priežastis, aplinkybes ir padarinius, į valstybės tarnautojo veiklą iki tarnybinio nusižengimo padarymo, tarnybinę atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes, į Korupcijos prevencijos įstatymo ar į Kriminalinės žvalgybos įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka pateiktą informaciją. Pagal Korupcijos prevencijos įstatymą gauta informacija gali būti panaudota skiriant valstybės tarnautojui tarnybinę nuobaudą tik tuo atveju, kai ši informacija yra išslaptinama teisės aktų nustatyta tvarka. Tarnybinę atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių sąrašas nustatytas VTĮ 35 straipsnyje.

Skiriant tarnybinę nuobaudą, turi būti ne tik konstatuojama veika, kuria padaromas tarnybinis nusižengimas, tačiau turi būti vertinami ir nusižengimo sudėties subjektyvieji elementai – asmens kaltės forma, motyvai, taip pat vertintinos kilusios neigiamos pasekmės. Jei tarnybinis nusižengimas buvo išimtinai formalus pobūdžio, nesukėlęs neigiamų pasekmių atsakovui, atsižvelgiant į nedidelį nusižengusio asmens kaltės laipsnį, neigiamų pasekmių nebuvimą vertintinas kaip mažareikšmis, už kurį

tarnybinės nuobaudos – pastabos – paskyrimas yra neproporcingas (2013 m. kovo 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A662–109/2013).

Tarnybinių nuobaudų skyrimo kontekste svarbi praktika suformuota Vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos nutartimi, priimta administracinėje byloje Nr. A552–2748/2012. Šioje nutartyje išplėstinė teisėjų kolegija pažymėjo, jog tais atvejais, kai yra pripažįstama, kad valstybės tarnautojas (pareigūnas) yra padaręs tarnybinį nusižengimą, tačiau jam paskirta tarnybinė (drausminė) nuobauda yra neadekvati padarytam pažeidimui (per griežta) arba nėra tenkinamos įsakymuose ir (ar) kituose norminiuose aktuose nustatytos konkrečios tarnybinės nuobaudos rūšies skyrimo privalomosios sąlygos, teismas privalo spręsti klausimą dėl paskirtos nuobaudos pakeitimo švelnesne. Priešingas vertinimas, t. y., kad teismas panaikina, o ne pakeičia paskirtą tarnybinę nuobaudą vien dėl to, jog ji nėra adekvati padarytam pažeidimui ar nėra kitų privalomų sąlygų atitinkamai nuobaudai skirti, nors tarnybinis nusižengimas buvo padarytas ir egzistuoja kitos sąlygos švelnesnei tarnybinei nuobaudai skirti, leistų tarnybinį nusižengimą padariusiems valstybės tarnautojams (pareigūnams) nepagrįstai išvengti teisinės atsakomybės už savo pareigų neatlikimą ar netinkamą jų atlikimą, t. y. valstybės tarnautojui (pareigūnui) neatsirastų jokių neigiamų pasekmių. Teismas neskiria tarnybinių (drausminių) nuobaudų valstybės tarnautojams (pareigūnams), o gali spręsti klausimą tik dėl šios nuobaudos panaikinimo ar pakeitimo. Vis dėlto toliau išplėstinė teisėjų kolegija pabrėžė, jog nagrinėjant administracines bylas dėl tarnybinių (drausminių) nuobaudų paskyrimo pagrįstumo ir teisėtumo, teismine tvarka kiekvienu konkrečiu atveju yra būtina patikrinti ir įvertinti paskirtos tarnybinės nuobaudos atitikimą bendriesiems tarnybinių (drausminių) nuobaudų skyrimo principams (įskaitant nuobaudos tikslingumo ir veiksmingumo) bei teisingumo ir protingumo kriterijams. Analogiškos taisyklės yra taikytinos ir teismui sprendžiant klausimą dėl paskirtos tarnybinės (drausminės) nuobaudos pakeitimo (sušvelninimo). Pabrėžtina ir tai, kad toks vertinimas turi būti atliekamas, be kita ko, konkrečių bylose susiklosčiusių faktinių aplinkybių kontekste.

Bylų skaičius dėl tarnybinių nuobaudų teisėtumo išlieka didelis. 2021 m. teismas sušvelnino paskirtas nuobaudas arba pripažino neteisėtai skirtas net 42 proc. bylų. (2015 m. – 36 proc. 2016 m. - 36 proc. 2017 m. - 44 proc. 2018 m. – 58 proc. 2019 m. – 45 proc. 2020 m. – 74,5 proc. 2021 m. – 42 proc. neteisi įstaiga).

Susisteminta teisminė praktika pagal nuobaudų rūšis, manytina, galėtų prisidėti prie proporcingos tarnybinės nuobaudos parinkimo:

Mažareikšmis tarnybinis nusižengimas

Nagrinėjamu atveju (**2015 m. gruodžio 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1867-492/2015**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pažymėtina, jog skiriant tarnybinę nuobaudą, turi būti ne tik konstatuojama veika, kuria padaromas tarnybinis nusižengimas, tačiau turi būti vertinami ir nusižengimo sudėties subjektyvieji elementai – asmens kaltės forma, motyvai, taip pat vertintinos kilusios neigiamos pasekmės. Kitas aspektas – dėl ginčijamo tarnybinio nusižengimo kilusios pasekmės, kurių numatymas ir sunkumas galėtų turėti įtakos valstybės tarnautojo atsakomybės laipsniui. Teisėjų kolegija daro išvadą, kad pareiškėjai inkriminuotas nusižengimas – nepasižymėjimas kortele elektroniniame skaitytuve įeinant į savivaldybės pastatą – buvo išimtinai formalaus pobūdžio, nesukėlęs neigiamų pasekmių atsakovui, vertintinas kaip mažareikšmis, už kurį tarnybinės nuobaudos – papeikimo – paskyrimas yra neproporcingas (teisinės atsakomybės neišvengiamumo principas reikalauja, kad pažeidimą padariusiam asmeniui būtų pritaikyta jo nusižengimo sunkumui proporcinga nuobauda).

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. gruodžio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1274-492/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teisėjų kolegija, įvertinusi šioje byloje pareiškėjos ir atsakovo išsakytus argumentus, byloje pateiktus įrodymus dėl 2017 m. rugpjūčio 25 d. Įsakymu skirtos tarnybinės nuobaudos skyrimo, sutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad pareiškėjos darbo vietoje nuo 2017 m. birželio 30 d. iki 2017 m. liepos 3 d. ir nuo 2017 m. liepos 4 d. iki 2017 m. liepos 10 d. nebuvo Inspekcijos nešiojamojo kompiuterio ir byloje nėra duomenų, kad pareiškėja nešiojamojo kompiuterio naudojimą ne Inspekcijoje būtų suderinusi su tiesioginiu vadovu, kaip numatyta Tvarcos aprašo 8 punkte. Tačiau tai, kad pareiškėja nesilaikė Tvarcos aprašo taisyklių 8 punkto ir darbo vietoje nuo 2017 m. birželio 30 d. iki 2017 m. liepos 3 d. ir nuo 2017 m. liepos 4 d. iki 2017 m. liepos 10 d. nebuvo Inspekcijos nešiojamo kompiuterio, nebuvo suderinta su naujai paskirta vadove, teisėjų kolegijos vertinimu, yra formalaus pobūdžio pažeidimas. Be to, nėra paneigti pareiškėjos teiginiai, kad ir kiti inspekcijos tarnautojai naudojami galimybe neštis kompiuterį į namus. Taigi nagrinėjamu atveju nustatius, kad pareiškėjos nusižengimas buvo išimtinai formalaus pobūdžio, nesukėlęs neigiamų pasekmių atsakovui, darytina išvada, kad jis vertintinas kaip mažareikšmis pažeidimas, nesudarantis pagrindo taikyti tarnybinę atsakomybę.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas išanalizavo ir apibendrinio teismų praktiką kai buvo priimami sprendimai panaikinti tarnybinės nuobaudas dėl valstybės tarnautojų veikų mažareikšmiškumo valstybės tarnautojams taikant tarnybinę atsakomybę (apibendrintos LVAT administracinės bylos: administracinė byla Nr. A261-1041/2014, administracinė byla Nr. A492-1471/2012, administracinė byla Nr. A-1867-492/2015, administracinė byla Nr. A-662-3035-12, administracinė byla Nr. A-662-109-13, administracinė byla Nr. A-872-261/2015, administracinė byla Nr. A-98-575/2016, administracinė byla Nr. eA-3247-575/2018, administracinė byla Nr. A-502-602/2015, administracinė byla Nr. A-146-3235-11, administracinė byla Nr. A-1941-520/2015, administracinė byla Nr. A-1170-438/2016). Išnagrinėtose bylose LVAT yra priėjęs išvados, kad valstybės tarnautojų nusižengimai buvo išimtinai formalaus pobūdžio, nesukėlę neigiamų pasekmių, nustatytas nedidelis nusižengusio asmens kaltės laipsnis, todėl vertintini kaip mažareikšmiai, už kuriuos tarnybinės nuobaudos 14 paskyrimas yra neproporcingas (teisinės atsakomybės neišvengiamumo principas reikalauja, kad pažeidimą padariusiam asmeniui būtų pritaikyta jo nusižengimo sunkumui proporcinga nuobauda), todėl tarnybinės nuobaudos yra naikintinos.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. lapkričio 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2364-815/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėja 2019 m. spalio 29 d. gavo teisėjos (*duomenys neskelbtini*) 2019 m. spalio 29 d. tarnybinį pranešimą (toliau – ir tarnybinis pranešimas), kuriame buvo nurodyta, kad pavadojanti Teismo Raštinės skyriaus teismo posėdžių sekretorė (*duomenys neskelbtini*) nepateikė civilinės bylos Nr. e2-4035-845/2019 su apeliaciniu skundu apeliacinės instancijos teismui. Tačiau, apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegijos vertinimu, nors pareiškėjos padarytas formaliosios sudėties tarnybinis nusižengimas (su kuo sutinka ir pats atsakovas (žr. šios nutarties 12.7 papunktį) nereikalauja nustatyti neigiamų pasekmių, tačiau jas būtina nustatyti ir aptarti skiriant tarnybinę nuobaudą. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegijos vertinimu, šioje administracinėje byloje nėra nustatytos pareiškėjos padaryto nusižengimo neigiamos pasekmės, nes tyrimo medžiagoje tos pasekmės grindžiamos tik galbūt sudarytų sąlygų sukurti neprofesionalią valstybės tarnybos aplinką ir galbūt sudarytų prielaidų dangstyti galimus tarnybinius nusižengimus, atimti galimybę iš Teismo administracijos sužinoti apie atsitikusius įvykius, imtis teisės aktuose nustatytų priemonių juos spręsti ir pan. regimybė. Šiame kontekste paminėtina, jog Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2015 m. lapkričio 10 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A-872-261/2015 vertino, kad mažareikšmis tarnybinis pažeidimas neturi sudaryti pagrindą skirti tarnybinę nuobaudą. VTĮ 32 straipsnio 2 dalis (įstatymo redakcija, galiojanti nuo 2020 m. rugpjūčio 1 d.), kuri kaip švelninanti tarnautojų tarnybinę atsakomybę, galioja atgal, nustato, jog mažareikšmiu tarnybiniu nusižengimu laikomas tarnybinis nusižengimas, kurio tyrimą atlikus nustatyta, kad jis yra formalus pobūdžio, nesukėlęs neigiamų pasekmių, o tarnybinės nuobaudos paskyrimas būtų neproporcingas tarnybinio nusižengimo sunkumui. Šioje byloje nustatyta, kad pareiškėjos padarytas pažeidimas yra formaliosios sudėties, neigiamos pasekmės apibūdintos regimybė (t. y. jos nenustatytos), be to, apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegijos vertinimu, tarnybinės nuobaudos paskyrimas šioje byloje būtų neproporcingas tarnybinio nusižengimo sunkumui. Todėl, nepaisant minėtų skundžiamo teismo sprendimo trūkumų, pirmosios instancijos teismas iš esmės pagrįstai ir teisingai panaikino Įsakymą, nes padarytas pažeidimas yra mažareikšmis (VTĮ 32 str. 2 d.).

Pastaba

Nagrinėjamu atveju (**2016 m. gegužės 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-665-438/2016**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareigūnai 2014 m. rugsėjo 11 d., apie 22 val. 15 min. į Molėtų rajono PK patalpas pristatė J. R. ir turėjo vykdyti jo priežiūrą, rengti administracinio teisės pažeidimo dokumentus. Utenos AVPK vidaus tyrimo grupė, atlikusi netikėtą tarnybinį patikrinimą, nustatė, jog Š. J. su tarnybine uniforma savo tarnybiniame kabinete gulėjo lovoje, apsiklojęs antklode, t. y. ilsėjosi, apie savo poilsį Utenos AVPK OVS budėtojai nepranešė.

Atsakovo Išvadoje nurodyti pareiškėjo neteisėtų veiksmų padariniai – sumenkintas vadovo prestižas, grėsmė teisinei tvarkai, yra pernelyg abstraktaus pobūdžio ir negali būti vertinami kaip itin sunkūs. Pastebėtina, kad atsakovas kitokių galimų padarinių dėl pareiškėjo neteisėto elgesio neįrodinėjo.

Pirmosios instancijos teismas iš pareiškėjui Išvadoje inkriminuojamų teisės aktų pažeidimų pašalino Molėtų rajono PK VTS PB vado pareigybės aprašymo 7.1 bei 7.3 punktų bei Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 4 punkto pažeidimus. Ši aplinkybė lemia, kad Įsakymu paskirta tarnybinė nuobauda, sumažinus pareiškėjui inkriminuojamų teisės aktų pažeidimų, turėtų būti vertinama iš naujo.

Teisėjų kolegija, įvertinusi tai, kad pareiškėjo padarytas tarnybinis nusižengimas nesukėlė sunkių neigiamų pasekmių, pareiškėjas vidaus tarnyboje dirba nuo 1992 m. gegužės 1 d., nuo kada jis buvo 18 kartų skatintas, vadovo charakterizuojamas teigiamai bei perspektyviai, tarnybinė atsakomybė už Molėtų rajono PK VTS PB vado pareigybės aprašymo 7.1 bei 7.3 punktų bei Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 4 punkto pažeidimus buvo panaikinta, daro išvadą, kad pareiškėjui ginčijamu Įsakymu buvo paskirta padarytam tarnybiniam nusižengimui neproporcinga ir neadekvati tarnybinė nuobauda – pakeista į pastabą.

Nagrinėjama atveju (**2016 m. spalio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1607-492/2016**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – pastaba – teisėtumo ir pagrįstumo.

Tarnybinio patikrinimo išvadoje pažymėta, kad UAB „Inchcape Motors“ negalėjo būti pripažintas pirmojo viešojo pirkimo laimėtoju, nes jo pasiūlymas neatitiko nustatytų reikalavimų pirkimo objektui, tačiau vėlesniame viešojo pirkimo komisijos posėdyje vis dėlto buvo pripažinta, kad visų pasiūlymų specifikacijos neatitiko Klaipėdos TLK nustatytų techninių reikalavimų ir pirkimas buvo nutrauktas. Pažymėtina, kad aplinkybė, jog išankstinę ūkinės operacijos kontrolę atlieka Klaipėdos TLK Finansų ir apskaitos skyriaus vedėjas, nesudaro pagrindo įstaigos, valdančios dideles mokesčių mokėtojų pinigų sumas, vadovui neatlikti galutinės kontrolės ir visą atsakomybę perkelti vyr. buhalteriiui. Nustatęs, kad viešieji pirkimai buvo atlikti pažeidžiant juos reglamentuojančius teisės aktus, Klaipėdos TLK direktorius neprivalėjo priimti sprendimo dėl ūkinės operacijos atlikimo, todėl priėmęs tokį sprendimą, yra atsakingas už kilusias pasekmes.

Įvertinus nustatytas faktines aplinkybes ir teisinį reglamentavimą, darytina išvada, kad, parenkant A. B. tarnybinę nuobaudą, buvo tinkamai atsižvelgta į Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnyje nustatytas aplinkybes. Tarnybinio patikrinimo išvadoje buvo įvertintos aplinkybės, kad pareiškėjas per paskutiniuosius dvylika mėnesių galiojančių tarnybinių nuobaudų neturėjo. Nenustačius jokių tarnybinę atsakomybę sunkinančių aplinkybių, pagrįstai skirta švelniausia tarnybinė nuobauda – pastaba. Konstatuotina, kad ši nuobauda yra proporcinga padarytam pažeidimui. Pažymėtina, kad A. B., kaip Klaipėdos TLK vadovui, keliami aukštesni atidumo ir rūpestingumo reikalavimai, jis turėjo ir galėjo veikti aktyviau ir užkirsti kelią pažeidimams.

Nagrinėjama atveju (**2019 m. lapkričio 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1082-556/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas analizavo VTĮ 29 straipsnio 3 dalyje įtvirtintas tarnybinių nuobaudų rūšis ir nustatė, kad nagrinėjama atveju įsakymu pareiškėjui taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas – yra viena griežčiausių tarnybinių nuobaudų, už ją griežtesnė yra tik atleidimas iš pareigų. Nors nagrinėjama atveju pareiškėjas, sudarė galimybes Seimo nariams suabejoti Seimo kanceliarijos tarnautojų kompetencija tinkamai atlikti teisės aktų leidybos proceso aptarnavimo funkcijas, be to, kitiems asmenims nepastebėjus pareiškėjo padarytų klaidų būtų sutrukdyta Komitetui tinkamai įgyvendinti siūlomas alkoholio kontrolės priemonės, teismas atkreipė dėmesį, kad vis dėlto pareiškėjas tarnybinių nusižengimų padarė ne tyčia, bet dėl nepakankamo rūpestingumo. Teismas nurodė, kad vertinant tarnybinio nusižengimo priežastis turi būti atsižvelgta, kad pareiškėjui duotus pavedimus buvo būtina atlikti per labai trumpus terminus – patobulintas pagal Komiteto išvadų rengėjų 2017 m. gegužės 8 d. pasiūlymus Įstatymo projekto lyginamasis variantas, Komiteto išvados projektas turėjo būti parengtas jau Komiteto 2017 m. gegužės 10 d. posėdžiui. Įstatymo projektas ir Komiteto išvada turėjo būtų pateikta Komiteto pirmininkės pasirašymui jau 2017 m. gegužės 12 d. Dokumentai, už kurių parengimą pareiškėjas buvo atsakingas, buvo didelės apimties (Įstatymo projekto lyginamasis variantas, Įstatymo projektas kiekvienas sudarė apie 10 lapų, Komiteto išvados projektas sudarė 117 lapų). Teismas vertino, jog turi būti atsižvelgta, kad Įstatymo projektu keičiant Alkoholio kontrolės įstatymo 18 straipsnio 3 dalies 3 punkto formuluotę tokiu būdu, kad joje būtų įtvirtintas visų rūšių alkoholinių gėrimų prekybos draudimas masiniuose renginiuose, į kuriuos patekimas yra nemokamas ir nėra ribojamas, tokią nuostatą aiškiai įtvirtinti Įstatymo projekto tekste buvo pakankamai sudėtinga dėl galiojusios šio punkto gramatinės formuluotės. Šią aplinkybę patvirtina Departamento atstovės 2017 m. gegužės 9 d. el. laiškas, kuriame ji svarstė, kokių būdu būtų geriau suformuluoti aptariamus draudimus Įstatymo projekte, ir jos pateikti du šios Įstatymo projekto formuluotės variantai. Nors šios aplinkybės neeliminuoja pareiškėjo atsakomybės už netinkamą pareigų vykdymą, nes pareiškėjas, būdamas patyręs atsakovo tarnautojas, turėjo objektyvią galimybę pavestas funkcijas įvykdyti tinkamai, tačiau teismas nusprendė, jog į jas turi būti atsižvelgiama individualizuojant pareiškėjui taikytiną poveikio priemonę, nes pareiškėjo veiksmuose nebuvo nustatyta atsakomybę sunkinančių aplinkybių, jis iki tol nebuvo traukiamas tarnybinės atsakomybės.

Teismas, vadovaudamasis administracinių teismų praktika, atsižvelgęs į aptartų aplinkybių visumą, nusprendė, kad pareiškėjui taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas – yra aiškiai

neproporcinga, neadekvati nusižengimo sunkumui ir neteisinga poveikio priemonė, todėl ją pakeitė į švelniausią tarnybinę nuobaudą – pastabą. Teismas vertino, jog pagrįsta būtų manyti, kad pagal aukščiau aptartas aplinkybes jau pačios švelniausios poveikio priemonės taikymas pareiškėjui leis pasiekti tarnybinės atsakomybės tikslus, visų pirma, kad pareiškėjas tarnybinę veiklą ateityje vykdys tinkamai. Teismas iš pareiškėjo paaiškinimų teismo posėdžio metu nustatė, jog jau vien patraukimas tarnybinės atsakomybės stipriai paveikė pareiškėją. Kita vertus, teismas vertino, kad už aptartus pareiškėjo veiksmus apskritai netaikyti jokios poveikio priemonės nėra galima, kadangi tai neatspindėtų, jog pareiškėjas tarnybinį nusižengimą padarė itin svarbioje visuomenei įstatymų leidybos srityje, jog pareiškėjo ankstesnė tarnybinė veikla 2016 m. nebuvo įvertinta kaip gera.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. lapkričio 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-950-556/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas nustatė, kad pareiškėjas, eidamas Agentūros direktoriaus pavaduotojo pareigas, 2017 m. kovo 28 d. 12.06 val. elektroniniu laišku informavo Agentūros direktorių apie išvykimą į Seimą, t. y. kad jis 14 val. yra asmeniškai pakviestas į Seimą Aplinkos komiteto pirmininko ir dviejų Seimo narių kvietimu. Agentūros direktorius 2017 m. kovo 28 d. 12.51 val. išsiųstame pareiškėjui elektroniniame laiške nepateikęs kvietimo išvykti neleido. Tačiau jis vis vien išvyko.

Įsakyme nurodoma, jog tarnybinis nusižengimas formalaus pobūdžio, tai reiškia, kad neigiamų padarinių nustatyta nebuvo. Teismų praktika leidžia teigti, jog dėl tarnybinių nusižengimų gali kilti įvairaus pobūdžio neigiamos pasekmės, pvz., sukeliamas neigiamas poveikis bendram įstaigos darbui ir valstybės tarnybos reputacijai (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. birželio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-2489/2011); žala valstybės institucijos ir tarnybos prestižui bei geram vardui ir kt. Nagrinėjamu atveju jokių neigiamų pasekmių nebuvo nustatyta, todėl sprendžiant klausimą dėl tarnybinės atsakomybės taikymo atsakovas į tai turėjo atsižvelgti.

Įsakyme, skiriant tarnybinę nuobaudą, pažymima, jog R. Š. jau yra paskirtos 5 tarnybinės nuobaudos, tačiau nepatikrinta bei nenurodyta, ar visos iš jų yra įgijusios teisinę galią (pvz., viena iš skirtų tarnybinių nuobaudų buvo panaikinta; žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. gegužės 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-474-492/2019), kas taip pat negalėjo būti pagrindu lemiančiu griežtesnės nuobaudos skyrimą.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas jau yra anksčiau pažymėjęs, kad tarnybinės nuobaudos skyrimas pirmiausiai yra teisinės atsakomybės taikymas. Teisinės atsakomybės neišvengiamumo principas reikalauja, kad pažeidimą padariusiam asmeniui būtų pritaikyta jo nusižengimo sunkumui proporcinga nuobauda. Teismo pareiga yra įvertinti patį pažeidimo sunkumą, jo sukeltas neigiamas pasekmes, asmens kaltės formą ir laipsnį, jo atsakomybę sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. birželio 26 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-548-552/2015).

Nutarties 57–59 punktuose išdėstytos aplinkybės, teisėjų kolegijos vertinimu, turėjo lemti Įsakymo pakeitimą tarnybinės nuobaudos nustatymo klausimu, apsiribojant už padarytą teisei priešingą veiką pastaba, kaip švelniausia tarnybine nuobauda (VTĮ 29 str. 3 d., redakcija, galiojusi Įsakymo priėmimo metu), skirtina valstybės tarnautojui, todėl skundžiamas teismo sprendimas yra taisytinas šioje dalyje.

Nagrinėjamu atveju (**2020 m. gruodžio 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1697-492/2020**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas nustatė, kad pareiškėjui skirta tarnybinė nuobauda – papeikimas – už VTĮ 15 straipsnio 1 dalies 1, 4 punktų, Pareigybės aprašymo 6.8 punkto ir Kodekso 6.9.3 punkto reikalavimų netinkamą vykdymą. Įsakyme nurodyta, kad pareiškėjas dėl aplaidumo vykdydamas Pareigybės aprašyme nustatytą funkciją – ūkio subjektų, vykdančių keleivių ir (ar) krovinių vežimo veiklą, kontrolę, – žinodamas, kad tikrinamas ūkio subjektas neatitinka Reglamento 3 straipsnyje įtvirtinto finansinio pajėgumo reikalavimo, Klausimyne pažymėjo, kad ūkio subjektas ši reikalavimą atitinka, tokiais veiksmais diskreditavo

valstybės tarnautojo vardą (tikrinamas ūkio subjektas žinojo, kad patikrinimo metu neatitiko finansinio pajėgumo reikalavimų), dėl to į valstybės biudžetą nebuvo surinkta 150 Eur.

Teismas pripažino, kad atsakovo išvada dėl sunkinančių aplinkybių buvimo nagrinėjamu atveju yra nepagrįsta ir šalintina, kadangi įsiteisėjusių teismo sprendimų, kuriai pripažintina pareiškėjui pagrįstai taikyta tarnybinė atsakomybė, nėra. Teismas, įvertinęs padaryto pažeidimo pobūdį, pripažinęs, kad pažeidimas padarytas dėl aplaidumo, nenustatęs pareiškėjo atsakomybę sunkinančių ir lengvinančių aplinkybių, vadovaudamasis teisingumo, sąžiningumo ir protingumo principais, darė išvadą, kad pareiškėjui Įsakymo 1 punkte paskirta tarnybinė nuobauda – papeikimas – yra per griežta, todėl Įsakymo 1 punktu paskirta tarnybinė nuobauda keistina švelnesne nuobaudos rūšimi – pastaba (VTĮ 29 str. 3 d. 1 p.).

Nagrinėjamu atveju (2020 m. spalio 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1609-261/2020) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas sprendė, kad dėl pareiškėjos neteisėtų veiksmų kilo žala: buvo sukeltas neigiamas poveikis bendram įstaigos darbui, kilo būtinumas skubiai priimti sprendimus dėl darbų perdavimo ir jų atlikimo. Kilo grėsmė tinkamam Vilniaus miesto apylinkės teismo funkcijų vykdymui, kitiems asmenims kilo papildomų darbų: teisėja rašė tarnybinį pranešimą, administracijai teko papildomi darbai, su pareiškėja bendravo Raštinės skyriaus darbuotojai, darbus, kuriuos neteisėtai atsisakė atlikti pareiškėja, atliko kita sekretorė, kuriai buvo už tai buvo sumokėta.

Teismas atmetė pareiškėjos teiginius, kad ji nevykdė teisėjos J. D.-R. nurodymų, nes nespėjo, nustatęs, kad pareiškėja nesikreipė į atsakovą prašydama spręsti šią situaciją, dirbdama su teisėja J. D.-R. paprašė pavadavimų pas teisėją J. Š. Tai patvirtina, kad pareiškėja spėjo ir galėjo tinkamai atlikti darbo funkcijas. Be to, nors darbo krūvis didelis, tai neatleidžia pareiškėjos nuo tinkamo visų savo pareigų atlikimo. Kilusias problemas pareiškėja turi spręsti teisėtais būdais, atsižvelgdama į teisės aktų reikalavimus. Vertindamas pareiškėjos argumentus, kad jai nebuvo suteiktas pereinamasis 2–3 dienų laikotarpis dėl teisėjų, su kuriais dirba, pasikeitimo, teismas nenustatė, kad tokia pareiškėjos teisė būtų įtvirtinta teisės aktuose. Teismas atmetė pareiškėjos teiginius, kad jos kompiuteris senas ir dėl to ji negalėjo laiku ir tinkamai atlikti savo darbo funkcijų, nustatęs, kad tokių kompiuterių, su koku dirba pareiškėja, teisme yra iš viso 88 vienetai, skundų gaunama labai retai, pareiškėja dėl netinkamo kompiuterio į darbdavį nesikreipė. Teismas priėjo prie išvados, kad pareiškėja buvo tinkamai aprūpinta kompiuterine įranga. Teismas taip pat nurodė, kad pareiškėjos nesutikimas dirbti su tam tikru teisėju neturi reikšmės sprendžiant dėl tinkamo darbo funkcijų atlikimo. Pareiškėjai teisės aktai nesuteikia teisės rinktis, su kuriuo teisėju ji dirbs. Vertindamas pareiškėjos argumentus, kad paskutinę darbo su teisėja J. D.-R. savaitę ji blogai jautėsi, tačiau neėmė nedarbingumo, teismas pabrėžė, kad pati pareiškėja įvertino galimybę tinkamai atlikti darbo funkcijas ir ji pati priėmė sprendimą nesinaudoti teisės aktų nustatyta galimybe imti nedarbingumą. Nusprendusi tęsti darbą pareiškėja privalėjo jį atlikti tinkamai.

Teismas nurodė, jog nors atsakovas neteisingai konstatavo, kad pareiškėja turėjo pareigą dirbti su teisėja J. D.-R. iki 2018 m. spalio 1 d., ši klaida neturėjo įtakos teisingo sprendimo priėmimui, kadangi pareiga sutvarkyti baudžiamąją bylą Nr. 1-3167-932/2018 ir administracinio nusižengimo bylą Nr. A6.-2714-932/2018 pareiškėjai kilo iki 2018 m. rugsėjo 28 d. darbo dienos pabaigos. Teismas konstatavo, kad atsakovas gilinosi į byloje nagrinėjamą situaciją, atliko tyrimą, Tarnybinio patikrinimo išvadoje detalios išanalizuotos visos ginčo situacijai reikšmingos aplinkybės, nurodyti konkretūs teisės aktai, kuriais vadovautasi, detalios nurodytos įvykio aplinkybės ir pateiktas nuoseklus visų argumentų vertinimas. Tarnybinio patikrinimo išvadoje nurodyti pareiškėjos neteisėti veiksmai, kaltė, kilusi žala ir priežastinis ryšys tarp neteisėtų veiksmų ir kilusios žalos. Atsakovas pateikė motyvus, kodėl pareiškėjai skiriama tarnybinė nuobauda – pastaba.

Nagrinėjamu atveju (2021 m. liepos 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2459-662/2021) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – pastaba – teisėtumo ir pagrįstumo.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjui norminių aktų nustatyta tvarka savo parašu DVS sistemoje nepatvirtinus, kad jis susipažino su jam pateiktais darbo saugą reglamentuojančiais norminiais aktais,

negalėjo būti pavedamos atlikti darbinės funkcijos, teisėjų kolegija sutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad pareiškėjo pažeidimas negali būti vertinamas kaip mažareikšmis. Įvertinus byloje nustatytas aplinkybes ir proceso šalių paaiškinimus, sutiktina, kad skundžiamu Įsakymu tarnybinė nuobauda pareiškėjui paskirta teisėtai ir pagrįstai ir nėra pagrindo jos panaikinti.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. lapkričio 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2605-492/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – pastaba – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėjo teigimu, teismas neįvertino, jog E. G. pareiškimas, kurio reg. Nr. 10-AP-944, pagal įvykio datą ir iš esmės pagal turinį sutapo su 2020 m. sausio 27 d. pranešimu ROIK 0120000048302, todėl jis, vadovaujantis Pareigybės aprašymo 6.1 punktu, turėjo pagrindą tikrinti duomenis registruose. Tačiau, kaip jau nustatyta pirmosios instancijos teismo, pareiginės funkcijos neleidžia pareiškėjui tikrinti asmens duomenų registruose neribota apimtimi neturint tam pagrindo, pareiškėjas apeliaciniame skunde nepateikė šias aplinkybes paneigiančių argumentų. A. B. apeliacinio skundo teiginiai, kad asmens duomenys nagrinėjamu atveju galėjo būti tikrinami gavus 2020 m. sausio 27 d. pranešimą ROIK 0120000048302, laikytini nepagrįstais. Nagrinėjamu atveju pirmosios instancijos teismas savo išvada, kad atsakovas pagrįstai pareiškėjui paskyrė tarnybinę nuobaudą (pastabą), kuri yra adekvati pareiškėjo padarytiems pažeidimams, pagrindė byloje nustatytomis aplinkybėmis, konkrečiai nurodė, dėl kokių priežasčių yra konstatuojama, jog atsakovas tinkamai parinko tarnybinę nuobaudą.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. gruodžio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2139-968/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – pastaba – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėjas P. P. kreipėsi į teismą su skundu, prašydamas panaikinti atsakovo Skuodo rajono savivaldybės administracijos 2020 m. balandžio 21 d. įsakymu Nr. AI-292 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo Skuodo rajono savivaldybės gydytojui (vyriausiajam specialistui) P. P.“ paskirtą nuobaudą – pastabą.

Nagrinėjamu atveju, nors ir ne tarnybos metu, pareiškėjas, pasinaudodamas teise laisvai reikšti savo, kaip gydytojo, nuomonę, tai padarė neetiškai. Pareiškėjas, kritikuodamas VšĮ Skuodo PSPC vadovybę, valstybės tarnautojų, kitų įstaigų darbuotojų veiklą, nurodė tam tikrus neigiamus faktus ir asmeninę nuomonę apie šios įstaigos, jos darbuotojų veiklą, tačiau jų nepagrindė. Ginčo pasisakymų metu nebuvo pateikiami tik faktai, bet buvo pateikiamas negatyvus ir kritiškas vienos įstaigos ir jos darbuotojų vertinimas, menkinimas, kuris nebuvo objektyvus. Nagrinėjamu atveju sutiktina su pirmosios instancijos teismo išvada, kad etiškas valstybės tarnautojo elgesys turėjo apsiriboti faktų išdėstymu, siūlant asmenims juos įvertinti ir patiems pasirinkti konkrečią jų interesus tenkinančią įstaigą, bet nedemonstruojant akivaizdžios antipatijos VšĮ Skuodo PSPC bei išskirtinio dėmesio VšĮ Mosėdžio PSPC.

Pagal VTĮ 16 straipsnio 1 dalies 1 punktą, valstybės tarnautojas privalo laikytis Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų; o pagal šios dalies 5 punktą – privalo laikytis šiame įstatyme, kituose teisės aktuose nustatytų valstybės tarnautojų veiklos ir tarnybinės etikos principų ir taisyklių. VTĮ 3 straipsnio 2 dalies 8 punkte įtvirtintas sąžiningumo ir nešališkumo principas bei bendrosios (universaliosios) valstybės tarnautojo pareigos (VTĮ 16 str. 1 d. 1 ir 5 p.) inter alia (be kita ko) apibrėžia ir valstybės tarnautojo elgesio standartus ne darbo metu – vengti tokio elgesio, kuris galėtų suformuoti neigiamą visuomenės ar atskirų jos narių nuomonę apie valstybės tarnybą ir jos elementus, kurių nepaisymas yra teisinis pagrindas tarnybinei atsakomybei kilti.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. balandžio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2312-968/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – pastaba – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teisėjų kolegija, įvertinusi pareiškėjo šioje byloje nurodomas aplinkybes, Išvadoje, kuri yra sudėtinė Įsakymo dalis, nustatytus tarnybinio nusižengimo sudėties elementus, neturi faktinio ir teisinio pagrindo sutikti su pareiškėju, kad atsakovas Įsakymu nepagrįstai paskyrė pareiškėjui tarnybinę nuobaudą už Išvadoje nurodytą pareiškėjo padarytą tarnybinį nusižengimą. Nagrinėjamu atveju atsakovas byloje įrodė, jog pareiškėjas padarė tarnybinį nusižengimą, nes, 2019 m. rugpjūčio 28 d. kartu su

A. K. dalyvaudamas ančių medžioklėje prie Tribalės vandens telkinio, matė pastarojo medžiotojo daromą pažeidimą (t. y. matė, kaip A. K. šaudė į nuo vandens pakilusias antis arčiau kaip 200 metrų (166 metrai) nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų, neturėdamas šių aplinkinių sodybų savininkų sutikimų), tačiau apie tai nepranešė, nuspėpė ir toleravo. Tokiais veiksmais pareiškėjas nusižengė valstybės tarnautojo etikos principams, pažeidė pamatines valstybės tarnybos veiklą reglamentuojančių įstatymų ar kitų norminių teisės aktų nuostatas ir pakenkė Departamento įvaizdžiui ir pažeidė Valstybės tarnybos įstatymo 16 straipsnio 1 dalies 1 ir 5 punktus (valstybės tarnautojai privalo „laikytis Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų“ (1 p.); „laikytis šiame įstatyme, kituose teisės aktuose nustatytų valstybės tarnautojų veiklos ir tarnybinės etikos principų ir taisyklių <...>“), Aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 4 punktą (kuriame įtvirtintas vienas iš principų, kuriuo grindžiama aplinkos apsaugos valstybinė kontrolė – atsakomybės neišvengiamumo principas, pagal kurį „<...> aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės <...> pareigūnai turi siekti, kad kiekvienas asmuo, padaręs aplinkos apsaugą ir gamtos išteklių naudojimą reglamentuojančių įstatymų ar kitų teisės aktų pažeidimą, būtų nustatytas, patrauktas atsakomybėn, teisingai ir laiku nubaustas, visiškai atlygintų aplinkai padarytą žalą bei pašalintų pažeidimo sukeltas neigiamas pasekmes“) bei Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. vasario 7 d. įsakymu Nr. D1-69 patvirtintų Aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnų etikos taisyklių 15.1 ir 15.3 punktus, kuriuose expressis verbis (aiškiais žodžiais; tiesiogiai) reglamentuojamas šių pareigūnų elgesys ne tarnybos metu ir įtvirtinta, kad ne tarnybos metu pareigūnas privalo: „elgtis pagal visuotinai priimtas elgesio normas, visada prisiminti, kad pagal jo elgesį sprendžiama apie visą aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės sistemą ir Pareigūnus“ (15.1 p.); „privatų gyvenimą tvarkyti taip, kad nenukentėtų tarnybos interesai ir Pareigūno reputacija“ (15.3 p.).

Nagrinėjamos bylos kontekste papildomai pabrėžtina, kad veika, padaryta ne tarnybos metu, nėra aplinkybė, kuri pati savaime darytų neįmanomą konstatuoti faktą, jog valstybės tarnautojas ne tarnybos metu padarė tarnybinį nusižengimą. Taisyklių 15.1 ir 15.3 punktuose įtvirtintų elgesio standartų Aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnai (taigi ir pareiškėjas) privalo laikytis ne tik tiesiogiai atlikdami savo pareigas, bet ir ne tarnybos metu.

Papeikimas

Nagrinėjamu atveju (**2016 m. balandžio 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-812-146/2016**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į tai, kad pagal tarnybinio patikrinimo išvadą nustatyta galima pripažinti tik tą faktą, jog pareiškėjas nevykdė Klaipėdos RAAD direktoriaus 2014 m. vasario 12 d. įsakymo Nr.LV1-17 1 punkto reikalavimo ir neperdavė tarnybinio automobilio kitam pareigūnui per nustatytą terminą, tuo pačiu nesilaikė nustatytų vidaus tvarkos taisyklių tarnybinių automobilių paskirstymo ir naudojimo srityje (Tarnybinių lengvųjų automobilių naudojimo taisyklių 5 ir 6 punktai) reikalavimų, tokiu būdu pažeisdamas Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 5 punktą bei Etikos taisyklių 2.1,2.3, 9.3 ir 9.4 punktus, konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas pagrįstai nustatė, kad tai nesuteikia pagrindo sutikti su TP išvadomis, jog pareiškėjas padarė šiurkštų tarnybinį nusižengimą.

Konstatavęs, kad tarnybinio patikrinimo metu nebuvo nustatyta, jog pareiškėjas padarė šiurkštų tarnybinį nusižengimą, taip pat nenustatyta, kad jis pažeidė Etikos kodekso 2.3, 6.3, 9.3 punktus, teismas pareiškėjui paskirtą nuobaudą pakeitė į švelnesnę - papeikimą.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. gruodžio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3349-629/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas pakeitė Įsakymu paskirtą tarnybinę nuobaudą – griežtą papeikimą – VTĮ 29 straipsnio 3 dalies 2 punkte nustatyta tarnybine nuobauda – papeikimu. Teisėjų kolegija, įvertinusi byloje nustatytas faktines aplinkybes ir aptartą teisinį reguliavimą, šiuo aspektu sutinka su atsakovo vertinimu, kad pareiškėjas privalėjo nur odyti fizinius asmenis, su kuriais sudarė transporto priemonių nuomos sandorius arba perleido jas valdyti, ir ryšius su UAB „Dallis“, kaip aplinkybes, potencialiai galinčias kelti

interesų konfliktą. Riziką dėl potencialiai galinčio kilti interesų konflikto patvirtina pareiškėjo užimamų pareigų pobūdis (atlieka kontrolės veiksmus kitų asmenų atžvilgiu) ir tai, kad ankstesniu (ginčui neaktuali) laikotarpiu pareiškėjas jau buvo atlikęs UAB „Dallis” patikrinimą. Ginčo, kad minėti duomenys pareiškėjo deklaracijose nebuvo pateikti, byloje nėra. Atsižvelgdama į tai, teisėjų kolegija, įvertinusi šioje konkrečioje byloje nustatytas aplinkybes, sutinka su pirmosios instancijos teismo išvadomis dėl pareiškėjo pareigos deklaruoti ryšius su nurodytais fiziniais ir juridiniais asmenimis.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. lapkričio 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-5486-556/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos atleidimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas iš Išvados turinio darė prielaidą, kad šiurkštumą ir atleidimą iš darbo lėmė pareiškėjo kaltės forma – tyčia, ir vadovybės sprendimas griežtai vertinti miegojimą darbe. Teismas pabrėžė, kad miegojimas tarnybos metu nėra ir negali būti toleruojamas, tačiau šis tarnybinis nusižengimas, kai nustatomas, turi būti detaliam analizuojamas, tiriamas ir vertinamos visos individualios kiekvienai situacijai reikšmingos aplinkybės.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo vertinimu, atsižvelgiant į šios bylos konkrečias faktines aplinkybes, teisingumo bei protingumo kriterijus, manytina, nuobaudos tikslai iš tikro bus pasiekti apsiribojant papeikimo skyrimu už pareiškėjo padarytą teisei priešingą veiką.

Apeliacinės instancijos teismas atkreipia dėmesį į tai, kad atsakomybėn patraukto asmens tarnybos laikas gana ilgas (dabar jau 14 metų). Tarnybinės nuobaudos skyrimo metu galiojančių nuobaudų neturėjo, o per visą tarnybos laiką skatintas 12 kartų. Jo tarnyba išsiskiria specifika – kinologas, charakterizuojamas teigiamai, dėl padarytos neleistinos veikos prisipažino, gailisi dėl įvykio, o visa tai tarnauja pastarojo naudai ir teismo pakeistos tarnybinės nuobaudos palikimui galioti, nepaisant atsakovo argumentų, išdėstytų šio baigiamojo teisės akto 39 punkte.

Teismas pakeitė nuobaudą į papeikimą.

Nagrinėjamu atveju (**2014 m. kovo 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁹² -704/2014**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Įvertinęs byloje pateiktą medžiagą (nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą, STT pažyma, STT Operatyvinių veiksmų atlikimo protokolai, liudytojos D. J. apklausos protokolai, liudytojo D. Ž. apklausos protokolai, liudytojos D. V. apklausos protokolai, Patikrinimo išvada) teismas darė išvadą, jog pareiškėjas, kreipdamasis į Migracijos departamento tarnautojus D. V. ir D. Ž., nagrinėjusius pilietės A. A. ir jos vaikų pilietybės klausimus, pažeidė pagrindinius valstybės tarnybos ir valstybės tarnautojų veiklos etikos principus nustatytus Valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 1 dalies, 2 dalies 1, 2, 3, 4 ir 8 punktuose. Teismas nustatė, jog pareiškėjas, E. O. prašymu, tarpininkavo pilietės A. A. ir jos vaikų pilietybės klausimų sprendime bei turėjo siekį, kad dokumentai būtų kuo greičiau sutvarkyti. Pažymėjo, jog liudytojai nepaneigė, kad pareiškėjas kreipėsi į juos dėl A. A. pilietybės klausimų (pvz. D. J., kuri teikia galutinį įvertinimą dėl pilietybės suteikimo prieš teikiant dokumentus Vidaus reikalų ministrui nurodė, jog pareiškėjas buvo pas ją atėjęs su minėtos pilietės dokumentais; D. Ž. taip pat yra nurodęs, jog jam yra kelis kartus skambinusi skyriaus vedėja D. V. ir prašė pagreitinti D. H. ir N. A. pilietybės dokumentų nagrinėjimą, kaip jis nurodė, jog šito skyriaus vedėjos prašė pareiškėjas). Pareiškėjo argumentai, jog galutinius sprendimus dėl pilietybės suteikimo priima ne Migracijos departamentas, o Vidaus reikalų ministras, todėl nei pareiškėjas, nei pats departamentas neturi jokių įgaliojimų sprendžiant pilietybės klausimus nelaikyti reikšmingais, nes byloje yra nagrinėjami pareiškėjo veiksmai laikotarpiu, kol asmens dokumentai dėl pilietybės suteikimo yra nagrinėjami departamento kompetencijoje (iki teikimo Vidaus reikalų ministrui).

Griežtas papeikimas

Nagrinėjamu atveju (**2018 m. spalio 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-5082-662/2018**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Vertintina, jog pareiškėjas realiai buvo informuotas ir žinojo apie pradėtą tarnybinio nusižengimo tyrimą. Aiškindamas Tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams taisyklių 8 punktą pirmosios instancijos teismas teisingai pažymėjo, kad pateikti paaiškinimą yra valstybės tarnautojo teisė, bet ne pareiga. Aplinkybių, kad atsakovas būtų apribojęs E. M. teisę teikti paaiškinimus nenustatyta. Šiuo atveju pareiškėjas pats turėjo būti aktyvus, sąžiningas ir rūpestingas, tačiau elgėsi pasyviai (paštu siųstų dokumentų neatsiėmė, paaiškinimų neteikė per visą tarnybinio nusižengimo tyrimo laikotarpį), t. y. teisės aktuose nustatyta subjektnė teisė teikti paaiškinimą nepasinaudojo. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje yra nurodęs, jog <... tyrimas galėjo būti baigtas ir negavus paaiškinimo dėl nusižengimo (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. spalio 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-899/2007) .

Pareiškėjas vėlavimą atlikti UAB "Grinda" ir UAB "Vilniaus vandenys" planinius patikrinimus bando pateisinti aplinkybe, jog nuo 2017 m. balandžio pradžios iki balandžio 27 d. jis buvo kasmetinėse atostogose, t. y. sąlygojo objektyvios priežastys. Visų pirma, Departamento direktoriaus įsakymu 2017 metų ūkio subjektų patikrinimų planas buvo patvirtintas vasario 3 d., o pareiškėjui elektroniniu paštu išsiųstas 2017 m. vasario 6 d. Antra, nebuvo imtasi jokių veiksmų, kad patikrinimo terminai būtų pratęsti. Todėl pareiškėjo E. M. nurodyta priežastis (buvimas kasmetinėse atostogose) nagrinėjamu atveju negali būti pripažinta tarnybinę atsakomybę šalinančia aplinkybe.

Bylos medžiaga patvirtina, kad pareiškėjas planinius patikrinimus neatliko teisės aktų nustatytais terminais, todėl atsakovas pagrįstai konstatavo, jog E. M. pažeidė Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 ir 4 punktus, Aprašo 23 punktą, Taisyklių 26 punktą, Vilniaus RAAD direktoriaus 2017 m. vasario 3 d. įsakymo Nr. VR-V-15 2.1 punktą, Pareigybės aprašymo 7.13 punktą.

Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų gali būti skiriama už šiurkštų tarnybinių nusižengimą, taip pat už kitą tarnybinių nusižengimą, jei prieš tai valstybės tarnautojui nors kartą per paskutinius 12 mėnesių buvo taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas. Kaip jau buvo minėta anksčiau, E. M. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Vilniaus regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus 2017 m. birželio 20 d. įsakymu Nr. VR-P-181 "Dėl E. M." skirta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas. Tai reiškia, jog pagrindas taikyti Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnio 4 dalį egzistavo.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. kovo 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3145-756/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėjui tarnybinė nuobauda buvo paskirta už tai, kad jis, būdamas Adutiškio seniūnijos seniūnas, 2014 m. birželio 30 d. sudarė darbo sutartį su sutuoktine, priimdamas ją į specialisto (socialiniam darbui, 0,5 etato) pareigas, neinformavo Administracijos direktoriaus apie esamą interesų konfliktą, nepareiškė nusišalinimo nuo darbo sutarties pasirašymo, kuris sukelia interesų konfliktą dėl artimojo asmens privačių interesų.

Ginčijamu Įsakymu pareiškėjui paskirtas griežtas papeikimas atsižvelgiant į tai, jog pareiškėjui buvo paskirtos ir galiojo trys tarnybinės nuobaudos: 2 papeikimai (Administracijos direktoriaus 2015 m. rugsėjo 23 d. įsakymas Nr. A1-214 ir 2016 m. kovo 29 d. įsakymas Nr. A1-24) ir pastaba (2016 m. gegužės 12 d. įsakymas Nr. A1-62). Išplėstinė teisėjų kolegija nustatė, jog Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. gruodžio 19 d. sprendimu administracinėje byloje Nr. eA-1307-552/2019 A. P. skundas buvo tenkintas ir Švenčionių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2016 m. gegužės 12 d. įsakymas Nr. A1-62 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo A. P.“ buvo panaikintas. Tačiau, išplėstinės teisėjų kolegijos vertinimu, tai, jog pareiškėjui viena anksčiau paskirta tarnybinė nuobauda – pastaba – buvo panaikinta, nesudaro pagrindo keisti pareiškėjui parinktą tarnybinę nuobaudą ir skirti švelnesnę. Paskiriant pareiškėjui šią tarnybinę nuobaudą (griežtą papeikimą) galiojo anksčiau paskirtos dvi tarnybinės nuobaudos – papeikimai, o pareiškėjo padaryto pažeidimo – reikalavimų, susijusių su viešųjų ir privačių interesų derinimu valstybinėje taryboje, nevykdymo – nėra pagrindo vertinti kaip mažareikšmio ar formalaus. Išplėstinės teisėjų kolegijos vertinimu, paskirta tarnybinė nuobauda yra adekvati padarytam pažeidimui, atitinkanti teisingumo ir protingumo

kriterijus, todėl paskirtos tarnybinės nuobaudos keitimas šiuo konkrečiu atveju neatitiktų tarnybinės nuobaudos veiksmingumo ir tikslingumo. Ginčijamu Įsakymu pareiškėjui paskirtos tarnybinės nuobaudos – griežto papeikimo – nėra pagrindo vertinti kaip neproporcingos ar per griežtos tarnybinės nuobaudos, dėl to, netgi ir nustatčius tai, jog viena pareiškėjui paskirta tarnybinė nuobauda (pastaba) buvo panaikinta, nėra pagrindo ją pakeisti švelnesne.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. gruodžio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2401-520/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Tarnybinio patikrinimo metu buvo nustatyta, kad pareiškėjas pažeidė Aprašo 19 punkto reikalavimus, kuomet, priešingai nei buvo nurodyta Darbo inspektorius įgalioto asmens rezoliucijoje „Tirti“, priėmė sprendimus neatlikti Valstybinės darbo inspekcijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 16 punkte VDI priskirtos funkcijos – vykdyti nelegalaus darbo reiškinių kontrolę, jam pateiktose Pirmosios užduočių grupės kortelėse, viršydamas pareiškėjui suteiktus įgaliojimus, įrašė rezoliucijas „Nenagrinėti“. Taip pat nustatyta, kad pareiškėjas pažeidė Aprašo 21 punkto reikalavimus, kuomet, gavęs Darbo inspektorius įgalioto asmens užduotis su juse įrašyta rezoliucija „Spręsti“ ir turėdamas teisę įvertinti VDI užregistruotų anoniminių pranešimų dėl nelegalaus darbo turinį, kitą turimą informaciją bei galimo atlikti tokių pranešimų išnagrinėjimo efektyvumą, priimti dėl to savarankiškus motyvuotus sprendimus, pareiškėjas, priėmęs sprendimus atitinkamų anoniminių pranešimų nenagrinėti, Antrosios užduočių grupės kortelėse tokių savo sprendimų motyvų nesurašė, kaip tai imperatyviai yra nurodyta minėtame Aprašo punkte.

Nepagrįsti pareiškėjo argumentai, kad jis neturėjo vykdyti pavedimų tirti anoniminius pranešimus dėl to, kad jie nebuvo motyvuoti, yra nepagrįsti, nes šie argumentai nepatvirtinti jokiais teisės aktų normomis. Pareiškėjo nurodytos teisės aktų normos nenustato, kad pareiškėjas turi teisę atsisakyti vykdyti Darbo inspektorius ir jo įgaliotų asmenų nurodymus tirti anoniminius pranešimus dėl to, kad jie nemotyvuoti, ir daryti priešingas išvadas, kaip šiuo atveju pasielgė pareiškėjas, uždėdamas rezoliucijas „Nenagrinėti“, nors Pareigybės aprašymo 7.12 punkte yra nurodyta pareiškėjui vykdyti Darbo inspektorius bei jo pavaduotojų pavedimus ir nurodymus.

Teismas paliko galioti tarnybinę nuobaudą.

Nagrinėjamu atveju (**2013 m. rugsėjo 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁶²-1513/2013**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Vadovaujantis Krašto apsaugos ministro 2012 m. kovo 15 d. įsakymu Nr. V-276 sudarytos Komisijos 2012 m. balandžio 13 d. išvada „Dėl R. M. galimai padaryto tarnybinio nusižengimo“ Nr. VL-29, Įsakymu pareiškėjui buvo skirta nuobauda – griežtas papeikimas dėl to, jog jis neįvykdė krašto apsaugos ministro 2010 m. balandžio 13 d. įsakymu Nr. V-368 patvirtintos Krašto apsaugos ministerijos Centralizuoto vidaus audito departamento vidaus audito metodikos 43 punkto reikalavimų, taip pat krašto apsaugos ministro 2010 m. gruodžio 31 d. įsakymu Nr. V-1476 patvirtintų Infrastruktūros plėtros departamento prie Krašto apsaugos ministerijos nuostatų 11.12 ir 26.1 punktų, krašto apsaugos ministro 2009 m. birželio 15 d. įsakymu Nr. V-503 patvirtinto IPD direktoriaus pareigybės aprašymo 7.1, 7.4 ir 7.5 punktų ir Valstybės tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytų valstybės tarnautojo pareigų bei padarė tarnybinį nusižengimą.

Vadovaujantis IPD Nuostatų 11.2 punktu, IPD rengia teisės aktų, susijusių su apsaugos sistemų įrengimu, statinių projektavimu, statyba ir statybos techninių ekonominių rodiklių nustatymu, projektus krašto apsaugos sistemos mastu. Šiuo raštu, vadovaujantis Metodikos 43 punktu, taip pat paprašyta ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų nuo išrašo iš ataskaitos gavimo dienos parengti ir suderinus su KAM CVAD nustatyta tvarka pateikti tvirtinti rekomendacijų įgyvendinimo priemonių planą. Į šį KAM CVAD raštą pareiškėjas, buvęs IPD vadovas, jokio atsakymo nepateikė.

Pareiškėjo argumentai, jog IPD parengtas Krašto apsaugos ministerijos įsakymo projektas dėl audito rekomendacijų įgyvendinimo, įregistruotas dokumentų valdymo informacinėje sistemoje 2012 m. kovo 20 d., negali būti laikomas pateiktu pavėluotai, atmestini kaip nepagrįsti. Kaip jau minėta anksčiau, toks projektas (rekomendacijų įgyvendinimo priemonių planas) turėjo būti pateiktas per Metodikos 43

punkte numatytą terminą, t. y. ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų nuo ataskaitos gavimo dienos, tačiau pareiškėjas to nepadarė.

Krašto apsaugos ministro 2011 m. lapkričio 28 d. įsakymu Nr. P-1349 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo R. M.“ pareiškėjui paskirta tarnybinė nuobauda – pastaba. Pareiškėjas tvirtino, kad ji neteisėta, tačiau nustatyta, kad ši tarnybinė nuobauda nebuvo panaikinta. Skiriant pareiškėjui tarnybinę nuobaudą, buvo atsižvelgta į tai, kad padarytas tyčinis tarnybinis nusižengimas, galiojant ankstesnei tarnybinei nuobaudai. Tai įvertinta kaip atsakomybę sunkinanti aplinkybė, lengvinančių atsakomybę aplinkybių nerasta.

Nagrinėjamu atveju (2020 m. birželio 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-3802-662/2020) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjas 2019 m. liepos 11 d. buvo paskirtas vykdyti tarnybą į VĮ "Lietuvos oro uostų" Vilniaus filialo apsaugos pamainą nuo 06.30 val. iki 19.00 val. Pagal postų žiniaraštį jis nuo 16.00 val. iki 17.00 val. tarnybą vykdė postuose Nr. 3 ir Nr. 4 bei techninių priemonių pagalba privalėjo nuolatos stebėti saugomo objekto perimetrą vaizduoklių ekranuose. Užfiksuota, jog V. Z. 16.23 val. (23 sek. miego) ir 16.33 val. (22 sek. miego), vykdydamas svarbaus ir strateginę reikšmę nacionaliniam saugumui turinčio objekto apsaugą, miegojo (ne trumpiau kaip 45 sek.) poste (tarnybos vietoje) tarnybos metu ir nevykdė nustatytų apsaugos pamainos pareigūno funkcijų, numatytų Apsaugos tvarkos aprašo 12.1, 13.2 ir 27.1 papunkčiuose, taip pat Pareigybės aprašymo 6.1 papunktyje.

Akcentuodamas Statuto 33 straipsnio 1 dalies nuostatas, kurioje išvardinti kriterijai, į kuriuos atsižvelgiama skiriant tarnybinės nuobaudas, teismas pažymėjo, kad pareiškėjui Tarnybos vado 2019 m. gegužės 24 d. įsakymu yra paskirta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas, tačiau atsižvelgęs į byloje nustatytas aplinkybes, teismas sprendė, kad atsakovas nepagrįstai vertino padarytą nusižengimą kaip šiurkštų, už kurį skyrė griežčiausią tarnybinę nuobaudą. Teismas nurodė, jog, pirma, pareiškėjo padarytas tarnybinis nusižengimas realių pasekmių nesukėlė; antra, pareiškėjo tarnybos stažas yra 16 metų 8 mėnesiai, 2018 metais jo tarnybinė veikla įvertinta gerai, Tarnybos vado 2019 m. spalio 26 d. įsakymu jam suteiktos atostogos vaikui prižiūrėti nuo 2019 m. rugsėjo 9 d. iki 2022 m. liepos 16 d.; trečia, pareiškėjas ir valstybė daugiau nei per 16 metų yra investavę į tokio pareigūno žinias, specialų pasirengimą vykdyti tarnybą; ketvirta, iš vaizdo įrašo aiškiai matyti, kad jo kolega matė jo daromą pažeidimą, jo nenutraukė (girdisi juokai), savo telefonu nufilmavo daromą pažeidimą, apie jį nepranešė vadovybei ir daugiau nei po 45 dienų, t. y. 2019 m. rugpjūčio 26 d., šį vaizdo įrašą išsiuntė štabo viršininkui D. S., kuris tarnybiniu pranešimu pranešė vadovybei; penkta, nei Išvadoje, nei Įsakyme niekaip neįvertinta Š. J. veikla, t. y. nebuvo atliekamas tyrimas dėl ne laiku pateikto pranešimo apie fiksuotą pažeidimą; šešta, pareiškėjas nuo 2019 m. birželio 13 d. yra išrinktas Vilniaus apskrities ikiteisminio tyrimo įtaigų Viešojo saugumo tarnybos profesinės sąjungos pirmininku.

Nuobauda iš atleidimo iš pareigų pakeista į griežtą papeikimą.

Nagrinėjamu atveju (2021 m. gegužės 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-772-492/2021) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pirmosios instancijos teismas pareiškėjos skundą atmetė, pripažinęs Įsakymą teisėtu ir pagrįstu, padaręs išvadą, kad pareiškėja, nenusišalinusi nuo sprendimų, susijusių su sutuoktinio vadovaujama įmone, priėmimo, pasirašiusi Paslaugų sutartį, apie kilusį viešųjų ir privačių interesų konfliktą nepranešusi tiesioginiam vadovui, veikė interesų konfliktų situacijoje, pažeidė Interesų derinimo įstatymo reikalavimus.

Nustaćius visus teisės pažeidimo sudėties elementus (objektas, objektyvioji pusė, subjektas, subjektyvioji pusė), nebelieka jokių abejonių dėl to, kad buvo padaryta Įsakyme aptarta teisei priešinga veika, už kurią gali būti taikomos poveikio priemonės. Pareiškėjai, kuriai esant Tarnybos vadove, taikomi aukštesni nei vidutiniai profesinio elgesio standartai (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021 m. sausio 6 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-5115-415/2020), Įsakymu paskirta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas – laikytina proporcinga atsakomybės taikymo priemone.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. sausio 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-4562-968/2020**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Nagrinėjamos bylos kontekste teisėjų kolegija papildomai akcentuoja, kad 2019 m. birželio 26 d. ir 2019 m. liepos 26 d. pokalbiai Valstybės saugumo departamente vyko siekiant priimti sprendimą, ar pareiškėjui gali būti išduotas leidimas dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija. Tokio leidimo išdavimas tiesiogiai susijęs su jo, kaip aukšto rango valstybės tarnautojo, funkcijų atlikimu. Teisėjų kolegijai nekyla jokių abejonių, kad tai, jog paminėtų pokalbių su VSD pareigūnais metu pareiškėjas privalėjo suprasti, kad informacija dėl jo ryšių su UAB koncernu „MG Baltic“ yra svarbi ir reikšminga sprendimui dėl leidimo dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija išdavimo priimti. Taigi tai, kad pareiškėjas šią reikšmingą informaciją siekė nuslėpti, keitė parodymus, neabejotinai reiškia, jog jis padarė tarnybinį nusižengimą, už kurio padarymą pagrįstai jam skirta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. sausio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-5115-415/2020**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Nepaisant to, kad yra pagrindas pripažinti, jog pati R. T. savo elgesiu neprisidėjo prie dalykiškos, pagrįstos tarpusavio pagarba ir tarnybine etika darbo aplinkos užtikrinimo, o tai, teisėjų kolegijos požiūriu, kaip ir pareiškėjos atveju, turėjo būtų įvertinta taikant tarnybinės atsakomybės teisinius instrumentus, pareiškėjos – Kontrolės ir audito tarnybos vadovės veiksmai ir elgesys, kuriam taikytini aukštesni nei vidutiniai standartai, suponuoti iš teisėtumo, profesionalumo, pagarbos žmogui bei padorumo imperatyvų kylančių reikalavimų, kurie inter alia šioje konkrečioje situacijoje reiškė tokį veiksmų ir elgesio modelį, kuris užtikrintų palankias, valstybės tarnautojo interesus labiausiai atitinkančias supažindinimo su aktualių teisės aktu sąlygas, nebūtų neteisėto atsisakymo atitinkamai veikti, būtų išvengta bet kokių konfliktų darbe, aktyviais veiksmais užkirstas kelias jiems veikti taip, kad nebūtų sutrikdytas sklandus įstaigos darbas, nebūtų jokių nepagarbos asmeniui, garbės ir orumo žeminimo apraiškų, akivaizdžiai neatitiko tokių standartų ir buvo padarytas šiurkštus tarnybinis nusižengimas, numatytas Valstybės tarnybos įstatymo 33 straipsnio 5 dalies 1 punkte.

Pirmosios instancijos teismo surinktų ir ištirtų įrodymų visuma patvirtina aplinkybes, kad pareiškėja tyčiniiais neteisėtais veiksmais trukdė R. T. įgyvendinti savo teises susipažįstant su jai aktualių teisės aktu, dėl ko kilo konfliktas, triukšmas, sutrikdyta viešoji rimtis, parodyta nepagarba asmeniui, pažeminta jo garbė ir orumas. Tarp pareiškėjos veiksmų ir neigiamų pasekmių yra tiesioginis priežastinis ryšys. Tokia veika kvalifikuotina kaip šiurkštus tarnybinis nusižengimas, atitinkantis Valstybės tarnybos įstatymo 33 straipsnio 5 dalies 1 punkte įtvirtinto pažeidimo sudėtį.

Nustačius visus teisės pažeidimo sudėties elementus (objektas, objektyvioji pusė, subjektas, subjektyvioji pusė), nebelieka jokių abejonių dėl to, kad buvo padaryta įsakyme aptarta teisei priešinga veika, už kurią gali būti taikomos poveikio priemonės. Pareiškėjai, kuriai esant Tarnybos vadove, taikomi aukštesni nei vidutiniai profesinio elgesio standartai (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2021 m. sausio 6 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-5115-415/2020), Įsakymu paskirta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas – laikytina proporcinga atsakomybės taikymo priemone.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. lapkričio 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2704-552/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pirmosios instancijos teismas, išnagrinėjęs pareiškėjos skundo argumentus, atsakovo atsikirtimus į skundą, įvertinęs tarnybinių patikrinimų medžiagą, atsižvelgęs į ikiteisminio tyrimo pareigūno veiklai taikomą teisinį reguliavimą, konstatavo, kad pareiškėjai tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas, pritaikyta pagrįstai, nes pareiškėja ikiteisminius tyrimus Nr. (duomenys neskelbtini) suplanavo netinkamai, neužtikrino nedelsiamo ir išsamaus tyrimo atlikimo, nesiėmė visų įstatymo nustatytų priemonių per kuo trumpesnę laiką ištirti visas tyrimui reikšmingas aplinkybes ir nustatyti asmenis, padariusius nusikalstamą veiką ir tokios veikos aplinkybes, be to, žinodama apie 2020 m. kovo 2 d. suplanuotą kasmetinį tarnybinės veiklos vertinimo pokalbį su vadovu, susiplanavo tyrimo veiksmus,

iškvietė liudytojus proceso veiksmams atlikti, siekdama minėtos procedūros išvengti. Pareiškėjos veikoje nustatęs visus būtinus tarnybinio nusižengimo elementus, atsižvelgęs į reikšmingus kriterijus, kuriuos būtina įvertinti parenkant tarnybinės nuobaudos rūšį, pirmosios instancijos teismas konstatavo, jog atsakovo parinkta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas, yra adekvati padarytiems tarnybiniams nusižengimams.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. rugpjūčio 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2498-662/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas – teisėtumo ir pagrįstumo.

Įvertinusi byloje nustatytas su pareiškėjo padarytu tarnybiniu nusižengimu susijusias aplinkybes, t. y. pareiškėjo padaryto tarnybinio pažeidimo pobūdį ir trukmę (neetiškas elgesys kolegės atžvilgiu tęsėsi ilgą laiką (daugiau kaip 2,5 metų), sistemiškumą, buvo tęsiamas ir po tiesioginio vadovo įspėjimo (pastabos)), apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija daro išvadą, jog atsakovo 2020 m. kovo 27 d. įsakymo Nr. 1P-778 „Dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo G. M.“ 1 punktu G. M. paskirta adekvati ir proporcinga jo padarytam pažeidimui tarnybinė nuobauda, kuri atsižvelgiant į bylos medžiagą nėra aiškiai per griežta. Įsakymu jam buvo paskirta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas.

Atleidimas

Nagrinėjamu atveju (**2016 m. balandžio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3014-261/2016**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Tyrimo išvada patvirtina, kad pareiškėjai inkriminuotą nusižengimą sudaro dvi veikos, tai yra viešųjų ir privačiųjų interesų konfliktas, susijęs su UAB „Kopa“ darbuotoja R. T. ir interesų konfliktas, rekomenduojant savo seserį rašyti tekstus UAB „Kopa“. Todėl pagal šių pažeidimų apimtį bei pažeidimo padarymo aplinkybės pagrindai buvo pripažinta, kad pareiškėja padarė šiurkštų tarnybinių nusižengimą ir paskirta tarnybinė nuobauda, atleidimas iš pareigų, yra proporcinga padarytiems pažeidimams.

Pareiškėjos padarytas tarnybinis nusižengimas yra formalios sudėties, o padaryta žala nėra inkriminuotą tarnybinių nusižengimą kvalifikuojanti aplinkybė, todėl nėra privalomai įrodinėtina. Padarytų veikų padariniai yra vertinamojo pobūdžio ir, teisėjų kolegijos vertinimu, pirmosios instancijos teismas pagrindai juos pripažino, kaip žalingus valstybės tarnybai.

Nagrinėjamu atveju (**2017 m. birželio 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3283-492/2017**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Departamento Personalo skyriaus vyriausioji specialistė, atlikusi psichologinį vertinimą, 2016 m. liepos 11 d. tarnybiniame pranešime Nr. TP-1505 Departamento direktorių informavo, kad Bendrųjų reikalų skyriaus darbuotojai dėl T. J. veiksmų patyrė didelę įtampą, todėl ji, skyriaus vedėją nušalinus nuo pareigų, darbuotojams pasiūlė emocijų ventiliacijos grupę, kaip neatidėliotinos psichologinės pagalbos priemonę. Susitikime buvo nustatyta, kad darbuotojai patyrė daug pažeminimų ir jų darbo nuvertinimo, jie jautėsi nuolat kontroliuojami ir sekami darbo vietoje. Darbuotojos nuolat susidurdavo su seksistiniu Bendrųjų reikalų skyriaus vedėjo elgesiu ir seksualiniu priekabiavimu. Dauguma darbuotojų moterų aktyviai vengė spręsti darbinius klausimus vienuoje su skyriaus vedėju. Trikdančiai darbuotojus veikė subordinuoti santykiai, kai darbuotojams yra sunkiau pasipriešinti, jie gali jaustis priklausomi ir bejėgiai, pažeminimą ir priekabiavimą išgyveno savyje, o tai galėjo neigiamai paveikti jų savivertės jausmą. Antrinio darbuotojų traumavimo patirtį lėmė aplinkybė, kai pareiškėjas išviešino tarnybiniame tyrime pateiktus darbuotojų parodymus. Pozityvios emocijos buvo didelis emocinio palengvėjimo jausmas (ypač moterys jautėsi apgintos ir apsaugotos), kad traumuojanti situacija baigėsi. Baigus tarnybinio nusižengimo tyrimą, 2016 m. liepos 25 d. buvo surašyta tarnybinio nusižengimo tyrimo išvada Nr. TPI-22 ir pasiūlyta pripažinti, kad T. J. šiurkščiai nesilaikė Lietuvos Respublikos moterų ir vyrų lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 6 dalies, pažeidė Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 ir 8 punktų, 15 straipsnio 1 dalies 1, 3 ir 5 punktų bei Etikos taisyklių 2.1, 9.2 ir 9.4 punktų reikalavimus bei padarė šiurkštų tarnybinių nusižengimą. Už tarnybinių nusižengimą pareiškėjui T.

J. buvo pasiūlyta skirti tarnybinę nuobaudą – atleidimą iš pareigų. Departamento direktorius 2016 m. liepos 28 d. įsakyme Nr. PK-401 pripažino, kad Bendrųjų reikalų skyriaus vedėjo pareigas ėjęs T. J. padarė šiurkštų tarnybinį nusižengimą, pasireiškusį Lietuvos Respublikos moterų ir vyrų lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 6 dalies nesilaikymu bei Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 1 ir 8 punktų, 15 straipsnio 1 dalies 1, 3 ir 5 punktų bei Etikos taisyklių 2.1, 9.2 ir 9.4 punktų reikalavimų pažeidimu. Įsakymo 2 punktu nustatyta, kad už šiurkštų tarnybinį nusižengimą pareiškėjui skirtina tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų. Pirmosios instancijos teismas, konstatavęs, kad Departamento direktorius pagrįstai nustatė T. J. padarytą tarnybinį nusižengimą, o nustatyta skirtina nuobauda atitinka teisingumo ir protingumo kriterijus, atsakovo direktoriaus 2016 m. liepos 28 d. įsakymą Nr. PK-401 paliko nepakeistą

Nagrinėjamu atveju (2018 m. balandžio 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3831-520/2018) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Akivaizdu, kad negalėjo būti toleruojama tokia teisinė situacija, kai pagal teisės aktuose įtvirtintas imperatyviausias nuostatas pareiškėjas, atstovaudamas Tarnybai, privalėjo tikrinti, kaip jis pats (valstybinės žemės nuomininkas) naudoja išnuomotus valstybinės žemės sklypus savo privačiai ūkinei veiklai vykdyti, spręsti, ar nėra pagrindų nutraukti valstybinės žemės nuomos sutartis, taip pat spręsti klausimus dėl valstybinės žemės nuomos sutarčių sudarymo / nesudarymo, kt. Tokia situacija sudaro faktinį ir teisinį pagrindą konstatuoti, kad egzistavo viešojo ir privataus intereso konfliktas, kuris akivaizdžiai kelia abejones dėl pareiškėjo nešališkumo įgyvendinant valstybės politiką valstybinės žemės nuomos teisinių santykių srityje. Pareiškėjo priimti sprendimai, o taip pat ir nepriimti sprendimai, susiję su jo išsinuomotų valstybinės žemės sklypų naudojimo kontrole, kėlė abejones dėl pareiškėjo tarnybinės veiklos nešališkumo ir skaidrumo, tarnybinių pareigų atlikimo pagal teisės aktų reikalavimus (ar pareigos buvo atliekamos nešališkai, sąžiningai ir tinkamai, nesiekiant asmeninės naudos), diskreditavo valstybės tarnybą.

Kadangi nustatyta, jog pareiškėjas padarė šiurkštų tarnybinį nusižengimą, todėl pagrįstai konstatuota, kad pareiškėjui teisėtai buvo paskirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš tarnybos. Nors išvadoje buvo siūloma pareiškėjui skirti tarnybinę nuobaudą – pastabą, tačiau Įsakyme yra motyvuotai pagrįsta, t. y. nurodyta, dėl kokių nustatytų faktų ir teisės aktų nuostatų pareiškėjui skirtina tarnybinė nuobauda – atleidimas iš tarnybos.

Nagrinėjamu atveju (2018 m. rugpjūčio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-4545-438/2018) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Ši nuobauda pareiškėjui paskirta už tai, kad jis 2017 m. rugsėjo 18 d. apie 15.00 val. Naujojoje Akmenėje ne tarnybos metu, būdamas neblaivus (2,62 prom. girtumas) vairavo automobilį VW Passat.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjo padaryta veika, automobilio vairavimas esant neblaiviam, pastarajam užtraukė ir baudžiamąją atsakomybę. Jis Akmenės rajono apylinkės teismo 2017 m. gruodžio 21 d. nuosprendžiu yra pripažintas kaltu pagal Baudžiamojo kodekso 281 straipsnio 7 dalį.

Pagal Prokuratūros įstatymo 2 straipsnį prokuratūra yra valstybės institucija, kuriai pavesta užtikrinti teisėtumą ir padėti teismui vykdyti teisingumą. Vykdydama šias funkcijas prokuratūra organizuoja ikiteisminį tyrimą ir jam vadovauja; kontroliuoja ikiteisminio tyrimo pareigūnų veiklą baudžiamajame procese; palaiko valstybinį kaltinimą baudžiamosiose bylose ir kt.

Pareiškėjas, būdamas prokuratūros personalo darbuotoju, yra betarpiškai susijęs su šių funkcijų vykdymu. Todėl jo padaryta veika akivaizdžiai kertasi su šių funkcijų vykdymu, o tuo pačiu ir su visuomenėje galiojančiomis moralės nuostatomis bei visuomenės teisėtai lūkesčiais, kurių visuomenė tikisi iš pareigūnų ir valstybės tarnautojų. Dėl ko pirmosios instancijos teismo išvada, kad pareiškėjas savo veika diskreditavo prokuratūros autoritetą bei kad jo atleidimas iš prokuratūros yra adekvati drausminės atsakomybės poveikio priemonė, yra atitinkanti faktines aplinkybes bei teisinės atsakomybės sąlygas, o tuo pačiu pagrįsta ir teisinga.

Nagrinėjamu atveju (**2013 m. spalio 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A²⁶¹-1292/2013**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Kaip nurodoma Valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnio 6 dalies 3 punkte, šturkščiu pažeidimu laikoma ir korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos požymių turinti veika, susijusi su tarnybinių pareigų atlikimu, nors už šią veiką valstybės tarnautojas ir nebuvo traukiamas baudžiamojon ar administracinėn atsakomybėn. Atsižvelgiant į tai, kad ikiteisminis tyrimas Nr. 86-2-0060-10 Plungės rajono apylinkės prokuratūros 2011 m. kovo 31 d. nutarimu buvo nutrauktas dėl to, kad tyrimo metu nebuvo surinkta pakankamai pagrįstų ir objektyvių duomenų, neginčijamai patvirtinančių pareiškėjos ir V. V. kaltę padarius būtent kyšininkavimo bei papirkimo nusikalstamas veikas, t. y. ikiteisminio tyrimo metu surinkti duomenys nesudarė pagrindo pripažinti, kad tokia veika yra nusikalstama Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 225 straipsnio 4 dalies ir 227 straipsnio 3 dalies prasme, tačiau visgi nebuvo paneigta aplinkybė, jog V. V. davė kyšį pareiškėjai (I t., b. l. 67-68). Todėl pareiškėjos veiksmuose likus kyšio (dovanos) paėmimo požymių, nustatytų ikiteisminio tyrimo metu, jos veika visiškai pagrįstai buvo pripažinta kaip turinti korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos požymių ir įvertinta, kaip šturkštus tarnybinis pažeidimas VTĮ 29 straipsnio 5 dalies prasme, diskreditavęs Telšių apskrities VMI autoritetą.

Teisėjų kolegija pažymi ir tai, kad pareiškėjos tarnybinio patikrinimo išvadoje yra pateikti tarnybinio nusižengimo tyrimo metu atliktais tyrimo veiksmais surinkta medžiaga paremti duomenys, patvirtinantys, jog pareiškėja priėmė dovaną iš V. V., atlikdama tarnybines pareigas, ir šioje jos veikoje yra tarnybinio nusižengimo sudėtis.

Nagrinėjamu atveju (**2020 m. balandžio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3978-415/2020**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Teismas priėjo prie išvados, kad pareiškėjas, siekdamas naudos sau ir prašydamas pavaldumo santykiais su juo susijusių Darbuotojų teismo posėdyje administracinėje byloje Nr. eI-2881-406/2018 liudyti pateikiant teismui nepilną informaciją, vengė asmeniškai atsakyti už savo sprendimus ir ėmėsi apgaulės.

Teismas sprendė, kad Komisija pagrįstai bei teisėtai pareiškėjo atliktus veiksmus pripažino šturkščiu tarnybiniu nusižengimu. Teismas pažymėjo, kad aplinkybė, jog per paskutinius 12 mėnesių pareiškėjui buvo taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas, kuri Valstybės tarnybos įstatymo 29 straipsnio 4 dalyje nustatyta kaip savarankiška valstybės tarnautojo atleidimo iš pareigų priežastis, yra pakankama su pareiškėju nutraukti tarnybos (darbo) santykius ir tuo atveju, jeigu jo padarytas tarnybinis nusižengimas nebūtų įvertintas kaip šturkštus.

Teismas nurodė, kad pareiškėjo padarytas jo tarnybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų pažeidimas galėjo būti vertinamas nepriklausomai nuo baudžiamosios ar administracinės teisės pažeidimo fakto ir tam neturi reikšmės aplinkybė, kad tarnybinio nusižengimo tyrimo metu buvo vertinami tie patys faktai bei juos patvirtinantys duomenys, kurie būtų nagrinėjami ir ikiteisminio tyrimo metu. Toks vertinimas negali būti traktuojamas kaip pareiškėjo nekaltumo prezumpcijos pažeidimas.

Nagrinėjamu atveju (**2019 m. rugsėjo 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-4892-575/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Taigi, pirmosios instancijos teismas pagrįstai ir teisėtai pripažino, kad J. K. tarnybos metu matydamas automobilyje cigaretes ir nefiksuodamas to, tyčia pažeidė teisės aktų reikalavimus ir diskreditavo muitinės pareigūno vardą. Pareiškėjo padaryta veika yra tyčinė, sąmoninga ir akivaizdžiai priešinga pagrindiniams institucijos (muitinės) tikslams, muitinės pareigūno pareigoms – kontroliuoti prekių (ypač akcizais apmokestinamų) patekimą į Lietuvos teritoriją. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas pritaria skundžiamo teismo sprendimo išvadoms, kad nors pareiškėjo atleidimas iš tarnybos yra griežčiausia tarnybinė nuobauda, tačiau atsižvelgiant į pareiškėjo padaryto tarnybinio nusižengimo aplinkybes, konstatuotina, jog atsakovas pagrįstai jį įvertintino kaip šturkštų ir J. K. paskyrė tarnybinę nuobaudą – atleidimą iš pareigų diskreditavus muitinės pareigūno vardą. Apelianto teiginiai, kad jis nediskreditavo muitinės pareigūno vardo atmetami kaip nepagrįsti.

Nagrinėjama atveju (**2019 m. balandžio 3 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3606-968/2019**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Nagrinėjama atveju konstatuota, kad pareiškėjas, būdamas tarnyboje neblaivus, padarė prokuroro vardą žeminantį poelgį, sulaužė prokuroro duotą priesaiką Lietuvos valstybei (Prokuratūros įstatymo 30 str. 6 d.), pažeidė Prokuratūros įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 6 punktą, kuriame nustatyta, kad prokurorai privalo laikytis Etikos kodekso, pažeidė Prokuratūros įstatymo 39¹ straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta, kad prokurorai tarnybos ir ne tarnybos metu turi laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų, kitų teisės aktų ir Etikos kodekso, šiurkščiai pažeidė Etikos kodekse nustatytus pagrindinius prokurorų profesinės veiklos principus: padomumo principą, įpareigojantį elgtis padoriai ir savo elgesiu formuoti neprikaištingą prokuroro reputaciją (5.2.1 p.), ir atsakomybės principą, įpareigojantį vengti ir ne tarnybos metu savo elgesiu paniekinti ar pažeminti prokuroro, kaip valstybės pareigūno, ir prokuratūros, kaip valstybės institucijos, vardą (5.9.1 p.).

Teisėjų kolegijos vertinimu, minėtų normų pažeidimai konstatuoti pagrįstai, kadangi pareiškėjas, būdamas tarnyboje akivaizdžiai neblaivus (pareiškėjui nustatytas 1,27 promilių neblaiavimo laipsnis žymiai viršija leidžiamą 0,2 promilės etilo alkoholio koncentraciją biologinėje organizmo terpėje pagal Taisyklių 2.1 p.), nors užėmė aukštas ir didelės atsakomybės reikalaujančias valstybės pareigūno pareigas, kurioms keliami itin aukšti profesionalumo (kvalifikacijos) ir moralės standartai, pažemino prokuroro vardą (Prokuratūros įstatymo 39¹ str. 3 d.). Akivaizdu, kad dėl pareiškėjo padaryto tyčinio pažeidimo atsirado neigiami padariniai – sumenkintas prokurorų ir prokuratūros, kaip institucijos, autoritetas. Tad nustatytas sunkaus pobūdžio pažeidimas (prokuroro vardo pažeminimas) buvo pakankamas pagrindas skirti pareiškėjui griežčiausią tarnybinę nuobaudą – atleidimą iš tarnybos (Prokuratūros įstatymo 40 str. 5 p. (įstatymo redakcija, galiojusi iki 2018 m. birželio 30 d.) ir tuo pagrindu pareiškėją atleisti iš tarnybos (Prokuratūros įstatymo 44 str. 1 d. 2 p.).

Nagrinėjama atveju (**2021 m. balandžio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2685-520/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Nagrinėjama atveju pripažintini pagrįstais tiek atsakovės, tiek pirmosios instancijos teismo argumentai, kad pareiškėjo padaryti nusižengimai, piktnaudžiaujant tarnybine padėtimi (Kybartų PN suteiktų abonentinų numerių perdavimas artimiems asmenims ir nevienkartinis tarnybinio transporto naudojimas asmeninėms reikmėms (kartu su neteisėtų nurodymų davimu vairuotojui bei neteisingu automobilio kelionės lapų pildymu)) yra šiurkštūs pažeidimai, už kuriuos taikytina tarnybinė nuobauda – atleidimas iš tarnybos.

Šiuo atveju pareiškėjo argumentai, susiję su tuo, kad iš 2016 m. spalio 26 d. išvados buvo pašalinti motyvai, jog pareiškėjas pažeidė Viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo nuostatas, kad pareiškėjas atlygino žalą už du automobilio panaudojimus, nekeičia reikalo esmės, nes byloje surinktų įrodymų visuma leidžia daryti įtikinimą išvadą, jog pareiškėjas, pažeisdamas atsakovės ir pirmosios instancijos teismo nurodytus teisės aktų reikalavimus, padarė šiurkščius nusižengimus.

Nagrinėjama atveju (**2021 m. gruodžio 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-4033-492/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

LVAT nagrinėjo bylą dėl statutinio vidaus tarnybos pareigūno atleidimo iš tarnybos už pareigūno vardo pažeminimą teisėtumo ir pagrįstumo. Byloje nustatyta, kad pareiškėjas 2020 m. gegužės 31 d. tarnybinėse patalpose pagrobė 40 l kuro iš tarnybinio automobilio bako. LVAT pasisakė, kad pareiškėjo veiksmai nesuderinami su pareigūno etika, pareigūnui keliamais aukštesnio elgesio standartais ir griežtesniais reikalavimais dėl keliamų profesinių, bendrųjų neprikaištingos reputacijos standartų ir dėl autoriteto kitiems institucijos darbuotojams, kertasi su visuomenėje galiojančiomis moralės normomis bei teisėtais lūkesčiais, kurių visuomenė tikisi iš pareigūnų. Teisėjų kolegija pažymėjo, kad pažeidimas nustatytas tarnybos vietoje buvo žinomas tik siauram asmenų ratui (darbuotojams) bei pareigūnams ir

teismui. Tiek tarnybos vieta, tiek pati tarnyba laikytina vieša, o visuomenė turi teisėtą lūkestį ne tik tikėtis nepriekaištingo pareigūnų elgesio, bet ir būti informuota apie pažeidimus. Valstybinės pareigūno pensijos nemokėjimas trejus metus taip pat laikytina proporcinga priemone, o jos įgyvendinimo sustabdymas, atsižvelgiant į padarytą pažeidimą, laikytinas socialiai teisingu. Kitos pareiškėjo nurodomos pasekmės – darbo neturėjimas, dėl nepilnamečio vaiko išlaikymo kylantys materialiniai sunkumai, sietinos ne su pritaikytos tarnybinės nuobaudos padarytam pažeidimui proporcingumu, bet su jo paties socialine atsakomybe. Apibendrinama išdėstytus argumentus, teisėjų kolegija apeliacinį skundą atmetė, o pirmosios instancijos teismo sprendimą paliko nepakeistą.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. spalio 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-3759-261/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Tarnybinio patikrinimo išvadoje nustatyta, kad pareiškėjas pažemino policijos pareigūno vardą ir sulaužė pareigūno priesaiką atlikęs šiuos veiksmus (vertinant šių veiksmų visumą): pareiškėjas ne tarnybos metu ir neatlikdamas jokių pareiginių funkcijų kartu su kitais asmenimis dalyvavo medžioklėje, kurioje neteisėtai buvo sumedžiotas tauriojo elnio patinas, šį gyvūną kartu su kitais asmenimis gabeno automobilyje, sustabdytas aplinkosaugos pareigūnų bandė pasinaudoti tarnybine padėtimi (siekdamas išvengti atsakomybės, aplinkos apsaugos pareigūnams pristatė esantis policijos pareigūnas, teigė, jog ši „juoda dėmė“ turės įtakos jo asmens bylai, prašė susitarti, išjungti aplinkos apsaugos tarnybiniame automobilyje esančias vaizdo ir garso stebėjimo kameras, minėjo turintis daug pažinčių bei kad buvo savo kolegų informuotas apie esantį netoliese aplinkosaugos pareigūnų ekipažą), nesilaikė karantino reikalavimų (vykdamas automobiliu su asmenimis iš skirtingų namų ūkių nedėvėjo veido / burnos apsauginių kaukių), žinojo, kad taurusis elnias buvo sumedžiotas neteisėtai bei buvo susitaręs su kolega M. E. dėl informacijos apie aplinkosaugininkų ekipažą teikimo. Atleidimas pripažintas pagrįstu.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. spalio 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3829-520/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Apeliacijos dalykas – pirmosios instancijos teismo sprendimo, kuriuo netenkintas pareiškėjo A. S. skundas dėl atsakovo Departamento 2021 m. kovo 12 d. įsakymo Nr. TE-7-130, kuriuo pareiškėjas (statutinis valstybės tarnautojas) atleistas iš vidaus tarnybos pagal Statuto 72 straipsnio 1 dalies 7 punktą, panaikinimo, pagrįstumas ir teisėtumas.

Pirmosios instancijos teismas Įsakymą pripažino teisėtu, nes nustatė, kad atsakovas pagrįstai pripažino, jog pareiškėjas savo veiksmais, 2020 m. rugpjūčio 9 d. apie 04.00 val. klube (duomenys neskelbtini) viešoje vietoje būdamas neblaivus (nustatytas 1,32 promilių girtumas) ir suduodamas ne mažiau kaip vieną smūgį O. E. O., dėl ko O. E. O. buvo praskelta lūpa, sulaužyti akiniai, sukeltas fizinis skausmas, nutrauktos trys geltonos spalvos apyrankės ir sugadinta laikrodžio apyrankė (O. E. O. buvo padarytas nežymų sveikatos sutrikdymo mastą atitinkantis sužalojimas), pažeidė Statuto 3 straipsnio 1 dalies 8 punktą, Valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos etikos kodekso, patvirtinto Departamento direktoriaus 2018 m. rugpjūčio 31 d. įsakymu Nr. 1-319, 8.1, 8.4, 8.6 ir 8.7 punktų reikalavimus ir pažemino vidaus tarnybos sistemos pareigūno vardą.

Nagrinėjamu atveju (**2021 m. rugsėjo 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3680-968/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Pažymėtina, kad pareiškėjo veiksmai, kurie tapo pagrindu taikyti Statuto 72 straipsnio 1 dalies 7 punkte nurodytą atleidimo iš vidaus tarnybos pagrindą, detalčiai nurodyti Išvadoje. Nustatyta, kad pareiškėjas nuo 2021 m. sausio 25 d. apie 13 val. iki 2021 m. sausio 26 d. 10.00 val., panaudodamas jam priklausantį tinklą ir kirvį (ekečių prakirtimui lede), neteisėtai žvejojo (duomenys neskelbtini) kaime esančiame (duomenys neskelbtini) tvenkinyje. Neteisėtos žvejybos metu sugavo 3 lydekas, 2 karusus ir 1 ešerį ir padarė 751,5 Eur žalą žuvų ištekliams.

Atleidimas pripažintas pagrįstu.

Nagrinėjama atveju (**2021 m. vasario 3 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2446-520/2021**) ginčas kilo dėl valstybės tarnautojui (pareiškėjai) skirtos tarnybinės nuobaudos – atleidimo iš pareigų – teisėtumo ir pagrįstumo.

Nagrinėdamas pareiškėjo skundo teiginius, jog jis vaizdo įrašą su nuoga G. B. į „Facebook Messenger“ grupę įkėlė siekdamas šį vaizdo įrašą išsaugoti, teismas nurodė, kad iš atsakovo pateiktų vaizdo įrašų matyti ir girdėti, jog pareiškėjas, atsisukdamas į pareigūnę, sako „reikės pafilmuoti į grupę įkelti“. Šie pareiškėjo žodžiai patvirtino jo siekį vaizdo įrašą minėtoje grupėje išsaugoti ne tarnybos tikslais, o juo pasidalyti su Vilniaus AVPK 1-osios kuopos grupės nariais. Taip pat nors pareiškėjas vėliau vaizdo įrašą įkėlė ir į tarnybinį kompiuterį, tačiau šio įrašo iš grupės vis dėlto nepašalino, taip pat, kaip nurodė pareiškėjas, vaizdo įrašą iš savo asmeninio mobiliojo telefono ištrynė tik 2020 m. sausio 20 d. ryte. Teismas, įvertinęs nurodytas aplinkybes, darė išvadą, kad atsakovas pagrįstai pareiškėjo veiksmus šiam minėtą vaizdo įrašą per „Facebook Messenger“ programėlę įkeliant į Vilniaus AVPK 1-osios kuopos grupę, vertino kaip pareigūno vardą žeminančius veiksmus.

Atleidimas pripažintas pagrįstu.

Kiti:

Dėl tarnybinio nusižengimo sudėties

2021 m. gegužės 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3033-261/2021

Vertindamas Įsakymų Nr. 3BE-662 ir Nr. 3BE-681 pagrįstumą, pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad jais pareiškėjui skirtos tarnybinės nuobaudos – griežtas papeikimas ir atleidimas iš pareigų – paskirtos už tarnybinius nusižengimus, kadangi jis nesilaikė ir pažeidė Etikos kodekse įtvirtintas pavyzdingo tarnautojų elgesio nuostatas, tarnautojų geranoriškumo principus, VTĮ 3 straipsnio 2 dalies 1, 4, 5, 8, 10 punktuose įtvirtintus pagrindinius valstybės tarnautojų veiklos etikos principus. Išvados Nr. 1PE-25 ir Nr. 1PE-27, kurios yra sudėtinė (motyvuojamoji) ginčijamų Įsakymų Nr. 3BE-662 ir Nr. 3BE-681 dalis, tik išdėstyta tarnybinio nusižengimo tyrimo procedūros eiga, cituojama tyrimo metu surinkta medžiaga, t. y. bendradarbių ir paties pareiškėjo paaiškinimai, vaizdo ir garso įrašų duomenys, Išvadoje Nr. 11B-5067 nustatytos aplinkybės bei išvardinti teisės aktai, kurių, pareigūnės, atlikusios tarnybinių nusižengimų tyrimą, vertinimu, pareiškėjas nesilaikė ar juos pažeidė. Pirmosios instancijos teismo vertinimu, pareigūnė surašė teisiškai ydingus dokumentus, juose neįvardijusi konkrečių pareiškėjo veiksmų ar neveikimo, kurie, jos vertinimu, galėtų būti kvalifikuojami būtent pagal nurodytų teisės normų nuostatas. Nei Įsakymuose Nr. 3BE-662 ir Nr. 3BE-681, nei Išvados Nr. 1PE-25 ir Nr. 1PE-27 išvardintų normų (reglamentuojančių etikos principus) pažeidimas (jų nesilaikymas) niekaip nesusietas su konkrečiais pareiškėjo veiksmais (neveikimu), neįvardyti pareiškėjo veiksmai, kurie galėtų būti vertinami kaip tarnybinis nusižengimas. Išvados Nr. 1PE-25 ir Nr. 1PE-27 nėra nustatytas pažeidimo faktas (pažeidėjo veika, kurioje yra tarnybinio nusižengimo sudėtis) kaip objektyvioji tarnybinio nusižengimo sudėtinė dalis. Neįvardijus pažeidėjo veiksmų, kurie galėtų būti vertinami kaip tarnybinis nusižengimas, nėra pagrindo vertinti ir pažeidimo subjektyviąją pusę. Išvados Nr. 1PE-25 ir Nr. 1PE-27 nėra nustatyta teisiškai reikšmingų aplinkybių, leidžiančių spręsti apie esminių tarnybinio nusižengimo elementų visumos buvimą, Išvados Nr. 1PE-25 ir Nr. 1PE-27 neišsamios ir nemotyvuotos, neatitinka tarnybinio nusižengimo tyrimo išvadai nustatytų reikalavimų, tarnybinis nusižengimas neįrodytas. Atsižvelgęs į nustatytas aplinkybes, pirmosios instancijos teismas Įsakymus Nr. 3BE-662 ir Nr. 3BE-681 panaikino kaip neteisėtus iš esmės.

Dėl tęstinio nusižengimo aiškinimo

2021 m. spalio 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3061-629/2021

Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad buvo praleistas 6 mėnesių terminas skirti tarnybinę nuobaudą už 2015 m. balandžio 22 d. susitarimo Nr. NS-10, kuriuo pratęsta patalpų nuomos sutartis, pasirašymą bei už 2016 m. gruodžio 8 d. įsakymo Nr. T-48 vizavimą ir 2016 m. gruodžio 20 d. sutarties pasirašymą.

Atsakovas savo poziciją, jog terminas nuobaudai skirti nebuvo praleistas, grindžia tuo, kad pareiškėjas padarė tęstinio pobūdžio tarnybinius nusižengimus. Vertinant šį apeliacinio skundo argumentą pažymėtina, jog pareiškėjui tarnybinė atsakomybė pritaikyta tiek už tam tikrų veiksmų neatlikimą

(nekoordinavimą bei nekontroliavimą), tiek ir už konkrečių veiksmų atlikimą – tam tikrų dokumentų vizavimą bei sutarčių pasirašymą. Įvertinusi nutarties 102 punkte nurodytų tarnybinių nusižengimų pobūdį, atsižvelgusi į aktualią teisės aiškinimo bei taikymo praktiką, apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija pritaria pirmosios instancijos teismo išvadoms, kad buvo praleistas 6 mėnesių terminas skirti tarnybinę nuobaudą už 2015 m. balandžio 22 d. susitarimo Nr. NS-10, pasirašymą bei už 2016 m. gruodžio 8 d. įsakymo Nr. T-48 vizavimą ir 2016 m. gruodžio 20 d. sutarties pasirašymą. Akcentuotina, kad dokumentų vizavimas bei pasirašymas yra baigtinis veiksmas, todėl tarnybinės nuobaudos skyrimo terminas skaičiuojamas nuo tokio veiksmo atlikimo dienos. Šiuo atveju tarnybinė nuobauda už šiame nutarties punkte nurodytus veiksmus buvo skirta 2017 m. rugsėjo 28 d. įsakymu, todėl laikytina, kad buvo praleistas 6 mėnesių terminas.

Kompetentinga institucija VTI 34 straipsnio prasme

2021 m. spalio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3778-575/2021

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje taip pat laikomasi pozicijos, kad įstatymų leidėjas išskyrė tris atvejų grupes, kai netaikomas bendrasis šešių mėnesių terminas nuobaudai paskirti. Visu pirma, tokie atvejai yra, kai tarnybinis nusižengimas nustatomas atliekant auditą, piniginių ar kitokių vertybių reviziją (inventorizaciją); antra – kai Seimo kontrolierius atlieka tyrimą; trečia – kai atliekamas tarnybinis ar kitas kompetentingos institucijos patikrinimas. Taigi tiek antru, tiek trečiu atvejais nėra reikalaujama, kad tarnybinis nusižengimas būtų nustatomas atliekant atitinkamą tyrimą ar patikrinimą. Vien Seimo kontrolieriaus tyrimo ar kompetentingos institucijos patikrinimo atlikimo faktas jau yra pakankamas pagrindas taikyti specialųjį – trejų metų nuo nusižengimo padarymo dienos – terminą nuobaudai paskirti (žr., pvz., 2012 m. liepos 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁵²-2802/2012). Kompetentingo subjekto tarnybinis patikrinimas gali būti atliekamas turint tikslą įvertinti institucijos, skyriaus ar pareigūno veiklą ir būti apskritai nesusijęs su tarnybinės atsakomybės taikymu, tai savo paskirtimi yra viena iš tarnybinės veiklos vidaus ar išorinės kontrolės formų (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. rugpjūčio 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-1159/2014).

VTI įtvirtintas nebaigtinis „kompetentingų institucijų“, galinčių atlikti patikrinimą, kurio metu gali būti nustatomas tarnybinis nusižengimas, sąrašas; sąvoka „kitą patikrinimą“ reiškia, kad nebuvo įtvirtintas baigtinis tokių „patikrinimų“ sąrašas (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. balandžio 30 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-3925-968/2019).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje regionų aplinkos apsaugos departamentai, atlikdami jiems pavaldžių agentūrų (jų pareigūnų) patikrinimą yra laikomi patikrinimą atliekančiomis kompetentingomis institucijomis VTI 34 straipsnio 1 dalies prasme (žr. pvz. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. spalio 23 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-5082-662/2018; 2019 m. vasario 20 d. nutartį administracinėje byloje Nr. P-10-575/2019, 2020 m. vasario 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-483-520/2020).

2021 m. balandžio 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2798-261/2021

Kompetentingo subjekto tarnybinis patikrinimas gali būti atliekamas turint tikslą įvertinti institucijos, skyriaus ar pareigūno veiklą ir būti apskritai nesusijęs su tarnybinės atsakomybės taikymu, tai savo paskirtimi yra viena iš tarnybinės veiklos vidaus ar išorinės kontrolės formų (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. rugpjūčio 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-1159/2014). VTI 30 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas nebaigtinis „kompetentingų institucijų“, galinčių atlikti patikrinimą, kurio metu gali būti nustatomas tarnybinis nusižengimas, sąrašas; sąvoka „kitą patikrinimą“ reiškia, kad VTI 30 straipsnio 1 dalyje nebuvo įtvirtintas baigtinis tokių „patikrinimų“ sąrašas (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. balandžio 30 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-3925-968/2019; 2020 m. vasario 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-483-520/2020).

Šio ginčo atveju tarnybinis nusižengimas paaiškėjo tikrinant teisėjų padėjėjų veiklos patikrinimą dėl duomenų suvedimo į Lietuvos teismų informacinę sistemą Liteko ir tai nebuvo susiję su tarnybinės atsakomybės taikymu. Tik kito patikrinimo metu paaiškėjus tarnybiniam nusižengimui buvo atliktas pareiškėjos darbo veiklos tarnybinis patikrinimas už trejų metų laikotarpį. Atsižvelgus į tai, kad tarnybinis nusižengimas paaiškėjo atliekant vidaus administravimo auditą, pagrįstai pareiškėjai buvo inkriminuoti

pažeidimai už trejų metų laikotarpį, t. y. nustatytais terminais neįkėlus į Lietuvos teismų informacinę sistemą Liteko teismo baigiamųjų aktų 78 bylose.

**Piliečių teisė būti informuotam apie tarnautojo tarnybinį nusižengimą
2021 m. rugsėjo 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2202-415/2021**

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad valstybės tarnautojo nubaudimas už padarytą ar tariamą nusižengimą negali būti laikomas kitų privačių asmenų įstatymo garantuotos subjektinės teisės ar įstatymų saugomo intereso pažeidimu ir šiems asmenims neatsiranda teisė reikalauti valstybės tarnautoją nubausti. Asmenys, nurodydami valstybės tarnautojų galimai padarytus pažeidimus, gali inicijuoti tarnybinių patikrinimų atlikimą, tačiau neturi teisės apskusti tarnybinių patikrinimų išvadų ar vadovų, turinčių teisę skirti tarnybines nuobaudas, sprendimų. Asmenys, inicijavę tarnybinio patikrinimo atlikimą, pagal bendruosius gero administravimo principus įgyja teisę tik būti tinkamai informuoti apie konkretaus tarnybinio patikrinimo rezultatus (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013 m. sausio 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁵²-241/2013; 2020 m. rugpjūčio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-480-415/2020, 2021 m. vasario 3 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-112-525/2021 ir kt.).

**Dėl Vyriausybės atstovo įpareigojimo užbaigti tarnybinių nuobaudų skyrimo procedūrą
2021 m. birželio 16 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1544-552/2021**

Pareiškėjas Vyriausybės atstovų įstaiga (toliau – ir pareiškėjas) kreipėsi į Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmus su pareiškimu, prašydamas įpareigoti Prienų rajono savivaldybės tarybą (toliau – ir atsakovas) artimiausiame tarybos posėdyje įvykdyti Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) 2002 m. birželio 25 d. nutarimo Nr. 977 „Dėl tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – ir Tvarkos aprašas) 17 ir 18 punktų nuostatas – priimti sprendimą dėl buvusio savivaldybės administracijos direktoriaus E. V. tarnybinio nusižengimo.

Atsakydama į apeliacinio skundo argumentus, susijusius su neįmanomu priimti ir įvykdyti sprendimu bei tarnybinės nuobaudos skyrimo valstybės tarnautojui senaties terminu, teisėjų kolegija atkreipia dėmesį, kad tarnybinio nusižengimo tyrimo procedūra yra aprašyta Valstybės tarnybos įstatyme ir Tvarkos apraše. Šiuose teisės aktuose detalčiai nurodyta, kokie subjektai turi teisę pradėti tarnybinio nusižengimo tyrimą, kam toks tyrimas pavedamas, kaip įforminamas tarnybinio nusižengimo tyrimas ir kaip ši procedūra turi būti logiškai užbaigiama. Šios teisės aktų nuostatos yra imperatyvios, skirtos įgyvendinti tarnybinės atsakomybės neišvengiamumo principą, turi ne tik nubaudimo, bet ir prevencinę paskirtį. Priešingai nei teigia apeliantas, Savivaldybės taryba nėra verčiama skirti tarnybinę nuobaudą, tačiau, atsakingai ir tinkamai naudodamasi savo diskrecijos teise, turėtų pasirinkti vieną iš galimų priimti sprendimų – skirti tarnybinę nuobaudą, neskirti tarnybinės nuobaudos arba grąžinti medžiagą Komisijai tyrimui papildyti ar tinkamai išvadai suformuluoti. Suėjęs tarnybinės atsakomybės senaties terminas pagal Tvarkos aprašo 17.3 punktą gali būti pagrindu jos netaikyti, tačiau tai turi būti įforminta atsakovo priimtu individualiu administraciniu aktu.

Tarnybos sąlygų skyriaus vyresnysis patarėjas

Darius Bradūnas